Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

Kamu Emekçileri Bülteni

Aylık bülten * Sayı 39 Nisan 2011

Liberal saldırı programlarını parçalamak için; Ortadoğu halklarıyla dayanışmayı yükseltmek, emperyalist haydutluğa ve işbirlikçi uşaklarına dur demek için; haklarımız ve geleceğimiz için;

2011 1 Mayıs'ı yaklaşıyor. Bu 1 Mayıs'a, ülkemizin yeni bir seçim sürecine girdiği, işçi ve emekçilerin sosyal kazanımlarına dönük saldırıların boyutlandığı, diktatörlüklere karşı başkaldıran Ortadoğu halklarına karşı yeni bir emperyalist saldırının başladığı bir süreçte giriyoruz.

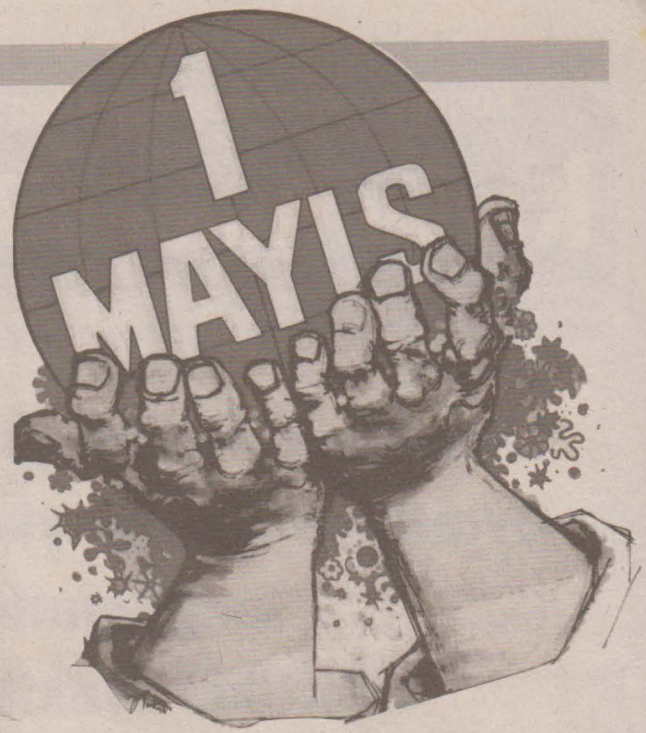
Sermayenin saldırıları sandıkta değil, sokakta parçalanabilir!

Sermaye düzeni, bir kez daha işçi ve emekçileri sandığa çağırıyor. Onlar sermaye adına saldırı yasalarını ve

www.sosyalistkamu.com
kamuemekcileri@yahoo.com

emperyalist metropollerde hazırlanan liberal saldırıları hayata geçirecek, emperyalizmin Ortadoğu projesi çerçevesinde ülkemizin ABD emperyalizmine ve NATO'ya taşeronluğunu sürdürecek yeni bir parlamento oluşturmak için bizleri sandığa çağırıyorlar. Burjuva meclisi, gerçek iktidar ilişkilerini gizleyen ve milyonlarca emekçiyi aldatmayı sağlayan bir kurumdan başka bir şey değildir. Hangi burjuva partisi hükümet olursa olsun, gerçek iktidar ülkenin her türlü zenginliğine sahip olan sermaye sınıfının elindedir. Polisi ve ordusuyla, parlamentosu ve hükümetleriyle tüm devlet kurumları sermayenin hizmetindedir. Seçim sonuçları ne olursa olsun, biz işçi ve emekçilerin yaşamında olumlu hiçbir değişiklik olmayacaktır. Bugüne kadar gelmiş geçmiş tüm hükümetler dönemi işçi ve emekçilerin sosyal haklarının bir bir tırpanlandığı, işsizlik ve yoksulluğun büyüdüğü, liberal saldırı programlarının aksamaksızın uygulandığı dönemler olmuştur. İşçi sınıfı ve emekçilerin mücadele birliğinin sağlanmadığı koşullarda, bundan sonra da bu böyle olacaktır.

Biz kamu emekçilerini ise seçim sonrasında yoğun bir saldırı dönemi beklemektedir. Eğitim ve sağlık başta olmak üzere kamu hizmet kurumlarının tasfiyesi ve özelleştirilmesine dönük adımlar devam etmektedir. Kamu emekçilerinin iş güvencesini ortadan kaldırmaya dönük hazırlanan 657 değişiklik tasarısı seçim sonrasında bizleri beklemektedir. Kamu kurumlarında taşeron ve sözleşmeli çalışma yaygınlaşmakta, kamu emekçilerine 4/C köleliği ve esnek çalışma dayatılmaktadır. İşçilerin kıdem tazminatı, bizlerin ise iş güvencesi hedefe konurken, milyonlarca işsiz yoksulluk batağında çırpınmaktadır. Sermayenin liberal saldırı programları sosyal sorunlara çözüm üretmek şöyle dursun, onları daha da büyütmekten başka bir sonuç vermemiştir ve veremez. İşçi ve emekçiler olarak bizler ise şu veya bu düzen partisine oy vererek bu saldırıları durduramayız. Çünkü seçtiklerimiz bizzat bu saldırı programlarını uygulamak üzere bizden oy istemektedirler. İşçi sınıfı ve emekçiler, bu saldırı programlarını ancak ve ancak, örgütlü ve birleşik bir mücadele ile püskürtebilir, ancak bu mücadele ile yeni kazanımlar elde edebilir. İşte bu nedenledir ki bizlerin tercihleri seçim sandıkları değil, sokaklar, grevler ve 1 Mayıs alanları olmalıdır.

Ortadoğu halkları ile dayanışmayı büyütmek, emperyalist haydutluğa ve işbirlikçilerine dur demek için 1 Mayıs alanlarına!

Ortadoğu halklarının diktatörlere ve diktatörlüklere karşı giriştikleri ayaklanmalar, emperyalist haydutların ve onların işbirlikçilerinin müdahaleleri ile bastırılmak isteniyor. Daha dün Irak'a "demokrasi getirme" adına girip yüzbinlerce Iraklıyı katledenler, şimdi aynı oyunu Libya üzerinde sergiliyorlar. Ortadoğu'da yaşanan ayaklanmalar kapitalist dünya düzenini kaygılandırıyor. Ortadoğu'daki diktatörlerin gerisindeki gerçek güç olan emperyalistler, yağdırdıkları bombaları bu diktatörlere karşı bir müdahale gibi göstererek gerçek amaçlarını perdelemek istiyorlar. Gerçekte ise onlar, diktatörler değişse bile, diktatörlükleri ve Ortadoğu kaynakları üzerindeki denetimlerini korumayı amaç ediniyorlar. İşbirlikçi sermaye iktidarı ise ülkemizi emperyalizmin hizmetinde Libya'ya dönük müdahaleye ortak etmiş bulunuyor.

Biz işçi ve emekçiler ise, emperyalist haydutluğa ve işbirlikçilerinin ülkemizi bu haydutluğun taşeronu olarak kullanılmasına dur demek, Ortadoğu halkları ile dayanışmayı yükseltmek için tepkimizi 1 Mayıs alanlarına taşımalıyız. Özgürlükleri için direnen Ortadoğu halklarıyla, hakları için direnen işçilerle gücümüzü birleştirmeli, haklarımız ve geleceğimiz için onbinler halinde 1 Mayıs alanındaki yerimizi almalıyız.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Emperyalistlerin "barış" aldatmacası ve ardında yatan gerçekler

Halkları köleleştirme projesi olan Büyük Ortadoğu Projesi (BOP), yeni sürece uyarlanarak bu kez de Libya'da kirli yüzünü gösterdi. Emperyalist-kapitalist efendiler ve uşakları, Ortadoğu halklarının açlığına, sefaletine ve uğradıkları barbarca zulme seyirci kalırken, Libya için bir anda "Barış Gönüllüsü" olarak kolları sıvadılar. Emperyalistlerin kirli savaş gücü NATO, insani yardım ve barış adı altında halkların başına bomba yağdırmaya, Libya topraklarını yağmalamaya başladı. Libya'dan sivil ölüm haberleri bir bir gelmeye başladığından bu yana emperyalistler de kasalarını kan ve gözyaşı üzerinden sağlanan rantla doldurdular. ABD borsası 12 puan birden yükseldi. Silah tekelleri yağmadan paylarını milyon dolarlar olarak aldılar.

Diktatörler ve çeteleri, emekçilerin iradesine teslim oldu

Tunus'ta Aralık ayında başlayan halk isyanı sonucunda, 23 yıldır Tunus halkının kanını emen Bin Ali ve ailesi, emekçilerin haklı öfkesi ve kararlılığı ile 14 Ocak'ta ülkeden kaçmak zorunda kaldı. Bin Ali'nin ülkeden kaçması halk isyanını bitirmek bir yana daha da alevlendirdi. Tunus meydanları gece gündüz demeden gösterilere ev sahipliği yaptı. Devletin kurumlarını hedef alan eylemler gerçekleştirildi. İsyan son günlerinde işçi grevleri ile de destek gördü. Kitleler "Bin Ali'nin gitmesi yetmez, geçici hükümet istifa edinceye kadar buradayız" diye haykırdılar. Emperyalist devletler ve Ortadoğu-Kuzey Afrika'daki diktatörler Tunus isyanını korku ile izlerlerken isyan ateşi başka ülke topraklarını da sardı. Cezayir, Mısır, Libya, Suriye... Emekçiler uğradıkları zulümlerin, acıların, katliamların hesabını sormak için meydanlara sel olup aktılar. Bu ülkelerdeki eylemler de, tıpkı Tunus gibi kitleselleşerek devam etti. İsyan dalgasının hızla yayılmanın ardında her ülkede farklı boyutlarda ortaya çıksa da hep aynı sorunlar yatıyor. İşsizlik, yoksulluk, neoliberal saldırılar, krizler, ağır vergiler...

İşçi ve emekçilerde emperyalist-kapitalist sistemin yarattığı bozgun ve talana karşı bıçağın kemiğe dayandığı gün gelmişti artık. Sıra emperyalistlerin bölgedeki en sadık uşaklarından olan Mübarek'e gelmişti. Diktatörlüğün tüm baskı ve terörüne direnen Mısır halkı, Mübarek'e hızla geri adım attırmaya başladı. Emekçilerin ücretlerinde yapılan iyileştirmelere karşın, Mübarek'in Eylül ayına kadar yönetimde kalma hesabı ve bir dizi çabası sonuçsuz kaldı. 18 günde Mısır halkı Mübarek'in ipini çekti. Yönetimde kaldığı süreçte hizmette kusur etmediği emperyalist efendiler bile, bir süre sonra isyana müdahalede yetersiz kaldı. Mübarek'in devrilmesine engel olamadı.

Özellikle de Suriye'deki halkın Baas Rejimine karşı

başlattıkları ayaklanmada işçi ve emekçilerin talepleri ve eylemlilikleri gün yüzüne çıktı. İş, ekmek, insanca yaşam, basın özgürlüğü, olağanüstü hal uygulamalarının kaldırılması; en çok talep edilen haklar oldu. Ancak diğer Kuzey Afrika ve Ortadoğu ülkelerinde olduğu gibi devrimci niteliklerden yoksun, samimiyetsiz örgütlerin isyana yön vermesi kitleleri mezhepsel-dinsel gerici bir tutumdan tam anlamı ile kurtaramadı. Henüz sınıf ve devrim bilincinden yoksun olsa da ezilen halklar, işçi ve emekçiler, ancak birlikte mücadele edilerek kazanılacağını insanlık tarihine silinmemek üzere bir kez daha yazdılar.

Libya'da yaşanan süreç ve emperyalist saldırganlık

Çürümüş krallıklara ve diktatörlüklere başkaldırının bir adresi de Libya oldu. Libya'daki halk ayaklanması, Tunus ve Mısır'dakilerden farklı yönlere sahipti. Bin Ali ve Mübarek ABD'nin bölgedeki gönüllü taşeronları iken; Kaddafi sözde anti-emperyalist tutumlar sergileyip, yer yer ABD'ye kafa tutabiliyordu. Ayrıca petrol ve doğalgaz yatakları bakımından Kuzey Afrika'nın en zengin ülkesi olması nedeniyle emperyalistlerin uzun süredir gözdesi haline gelmişti. Libya'nın özgül koşulları, isyanın gelişimi ve emperyalistlerin sürece müdahalesine yön veriyordu. İsyanın filizlenmeye başlamasından itibaren Mısır ve Tunus'tan dersler çıkaran Kaddafi rejimi yoğun güvenlik önlemleri aldı. Göstericiler 40 yıldır süregelen sosyal adaletsizlik, gelir dağılımındaki uçurum, anti-demokratik uygulamalara karşı meydanları inletirken, Libya yönetimi füze ve silahlarıyla tüm baskı aygıtlarını kullandı. Libya'nın diğer ülkelerle olan iletişimini kesti, habercileri rehin aldı. "Libya, Mısır ve Tunus'a benzemez, sonuna kadar mücadele edeceğiz. Gerekirse tüm ülkeyi yakar yıkarız" diyen Kaddafi, ülkeyi savaş alanına çevirdi. Kaddafi'nin tüm çabası kısa sürede alaşağı edildi. Ülkenin doğusu ve batısındaki kentlerin büyük bir kısmı gerilla güçlerinin eline geçti. "Askeri birlikler" kuran isyancı halk, Kaddafi'nin hava saldırılarına karşı da direndi. İçerde bu gelişmeler yaşanırken emperyalistler de Libya isyanı üzerinden kirli tezgahlarını uygulamak için harekete geçtiler. İsyancı güçlerin Mısır ve Tunus'taki kazanımları ve Kaddafi'nin süreç ilerledikçe zayıflayan iktidarı, emperyalistlerin kartlarını Kaddafi yönetiminden yana oynamalarına engel oldu. Libya halkını Kaddafi'nin saldırganlığından kurtarmak boyunlarının borcu olduğu açıklamaları ardı ardına geldi. İlk harekete geçen, petrol kralı Kaddafi'nin milyon dolarlık serveti ve bölgede başka teşeron ülkeler yaratmak hayali ile iştahları kabaran ABD ve İngiltere oldu. Akdeniz'den harekete geçen iki emperyalist haydut karşın Fransa daha temkinli davranarak Birleşmiş Milletlerin kararının gerekli olduğunu açıkladı.

Nihayet kirli savaş için sabırsızlanan haydutlar ABD'nin başını çektiği bir komisyonla füze saldırısına 19 Mart'ta başladılar. 112 füze ile 20 hedef vuruldu. Emperyalist kudurganlık ilk birkaç gün içinde yüzlerce kişinin yaralanmasına ve onlarca masumun ölmesine yol açtı. İlk günden itibaren Libya üzerinden yapılan emperyalist planların ne denli ciddi boyutlarda olduğu, saldırının emekçi halkın ödediği bedellerle ortaya serildi. Libya'ya sözde "insani yardım" için masaya oturan emperyalistler, saldırının komutasını NATO'ya devrederek daha örgütlü bir güçle savaşı sürdürme kararına vardılar. Libya halkına uygulanacak yıkım ve vahşet, Türkiye ve gerici Arap rejimlerini de içine alarak genişletildi.

Türkiye'nin ne işi var Libya'da!

Libya halkının uğradığı işkence ve zulmün karşısında yer aldıkları yönünde pervasızca açıklamalar yapan AKP hükümetinin kısa zamanda maskesi düştü ve

safını belli etti. Tezkereyi beklemeden savaş gemilerini saldırganlarının hizmetine sunan AKP, saldırı planlarının yapılmaya başladığı günlerden beri gizli görüşmelerle emperyalistlerden yana taraf olabilmek için canla başla çalıştı. Daha NATO'nun komutası tartışılırken, efendilerinin buyruklarına sadık kalarak meclisten jet hızıyla maşalık tezkeresini geçirdi. Sadece AKP değil, CHP'de maşalığa evet diyerek demokrat-solcu olma konusundaki ikiyüzlülüğünü kanıtlamış oldu. İzmir'in saldırının karargah üssü olması ile AKP hükümetinin emperyalizme uşaklıkta zaferi taçlandırıldı. İzmir 25 Mart'tan bu yana emperyalistler ve savaşın destekçileri tarafından karargah olarak kullanılıyor. Yalancılıkta sınır tanımayan AKP hükümeti ve Türk burjuvazisi, NATO'nun üslerinden birine sahip olmanın ülkeye büyük kazançlar getireceğini döne döne ifade ediyorlar. Libya halkının kanından elde edilecek rantları öve öve bitiremiyorlar. AKP'nin seçim öncesi böyle bir suç şebekesine ortaklık yapması, kaygılarını bir kat daha arttırmış görünüyor. Bu yüzden günübirlik "müslüman kardeş" Libya halkının Kaddafi'nin zulmünden kurtarılması için savaşa destek verildiği konusunda açıklamalar yapılıyor. Son olarak Rasmussen ile AKP'nin şefleri arasında yapılan görüşmede, "Libya'ya yönelik kara harekatının Ankara'da yapılması, muhalif güçlere silah yardımı yapılıp yapılmayacağı, sözde insani yardımın bölgeye ulaştırılması" tartışıldı. Görüşmenin ertesi günü (5 Mart) Türk devletinin maşalıkta ne kadar yol aldığı basınla paylaşıldı. İzmir'den sonra Türkiye'deki diğer üslerin de emperyalist saldırı için açılacağı, Davutoğlu'nun önümüzdeki günlerde bölgeyi ziyaret edeceği, tüm yetkilerin NATO'ya devredilmesi ile Türkiye'ye düşen acil görevler duyuruldu.

Emperyalistler ve uşaklarının kanlı planlarını direnen halklar bozacak!

İsyanın gelişmeye başladığı ilk günlerde "Libya Direniş Komiteleri" dışarıdan gelecek müdahalelere karşı olduklarını açıkladı. Denetim altına alınan kentlerin sayısı arttıkça ayaklanmanın seyri, eski Kaddafi yönetimi karşıtları tarafından belirlenmeye başladı. İsyancılar yavaş yavaş çekilmeye başlayınca emperyalizme göbekten bağlı bu güçler kontrolü ele aldı. Bu durum emperyalist haydutlara muazzam bir olanak sundu. Devrimci önderlik boşluğu bir kez daha direnen halkları, işçi ve emekçileri, dinci-gerici güçlerin ve emperyalistlerin çıkarlarına boyun eğmeye zorladı.

Irak, Filistin, Afganistan ve emperyalizmin talan ettiği diğer ülkeler... Emperyalizmin ayak bastığı ülkelerdeki halkların gördüğü zulüm ve işkence, yaşadıkları açlık ve yoksulluk, Libya halkına nasıl bir kader çizildiğinin daha şimdiden göstergesidir. Emperyalist-kapitalist sistem, ezilen halklara barış ve demokrasi getirmek bir yana, barbarlığın, katliamların gerçek kaynağıdır. Bu haksız savaşta faturayı ödeyenler Libyalı işçi ve emekçiler; kasalarını dolduran ve kazanç sağlayanlar ise emperyalist-kapitalist efendiler olacaktır.

Libyalı emekçiler de bugün barış safsataları ile 'yanlarında!' yer alan barbarların gerçek yüzünü görecektir. Ortadoğu'da yıllardır direnen kardeş halkların mücadelesine soluk vermeye başlayacaktır. Ama emperyalizme karşı direniş, aynı zamanda gerici güçlere karşı birleşik bir mücadele ile birleştirildiğinde işçi ve emekçiler lehine sonuçlar yaratabilir. Hayatları köleleştirilen, sefalete mahkum edilen Ortadoğu halklarının özgürleşmesi ancak sınıf savaşımı ile mümkündür. Türkiye işçi ve emekçilerinin önünde ise Libya'ya karşı girişilen emperyalist saldırganlığa ve ülkemizi bu saldırıların üssü haline getiren işbirlikçilere karşı mücadeleyi büyütme görevi duruyor.

Sendikalarda Yeniden Yapılanma Sorunları Üzerine 2

Sendika Şubeleri ve Karar Süreçleri

Sendikalarda aşağıdan yukarıya yeniden yapılanmanın ayaklarından biri merkezi karar süreçlerinin geniş tabana dayalı olarak yeniden inşası iken, bir diğeri de şubelerin işyerlerinden başlayarak yeniden yapılandırılmasıdır. Yalnızca merkezi yapıda gerçekleştirilecek dönüşümler, sendikal harekette yaşanan tıkanmanın aşılmasında yeterli olmayacaktır. İşyeri ve şube örgütlenmelerinin sendikaların hayat damarları olduğu düşünüldüğünde bunun önemi daha iyi anlaşılır olmaktadır.

Sendikalarımızda işyeri temsilcilikleri ve Şube Temsilciler Kurulu gibi organlar yer almaktadır. Ne var ki bu organlar yeterince işletilememektedir. Temsilci kurulları birer karar organı olarak değil, danışma organı olarak işletilmekte, sendika üyelerinin doğrudan içerisinde yer aldıkları ve karar süreçlerine katılmalarını sağlayacak İşyeri Üye Meclisi gibi organlar ya bulunmamakta, ya da tüzükte bu türden organlara yer verilse bile pratikte herhangi bir işlevi olmamaktadır. Tüm bunlar sendikaların duyarlı üyelerinin ve kadrolarının süreçlerin dışına itilmesini beraberinde getirmekte. sendikaların "yöneticilerin yönettiği" bürokratik yapılara dönüşmesine yol açmaktadır. Sınıfın kitlesel örgütleri olarak sendikaların geniş emekçi yığınlarla buluşabilmesi ve emekçilerin mücadele potansiyelini açığa çıkartabilmesi için, her şeyden önce üye ve kadrolarının tartışma ve karar süreçlerine katılımının sağlanabilmesi gerekir. Bu ise bilinçli bir yönelim, irade ve buna uygun bir işleyiş gerektirir.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak, sendikaların "yöneticilerin yönettiği" bürokratik yapılar olmaktan çıkartılmasını, sendikal örgütlenmenin her aşamasında "meclis ve kurulların" yönettiği bir yapının oluşturulmasını temel önemde görüyor ve sendikal harekette yaşanan tıkanmanın aşılmasında bu dönüşümün önemli bir rol oynayacağına inanıyoruz. Merkezi düzeyde Merkez Temsilciler Kurulu (MTK), şube düzeyinde Şube Temsilciler Kurulu (ŞTK) ve işyeri nezdinde ise İşyeri Üye Meclisi gibi yapılanmaların karar organları olarak işletilmesi ve yönetim kurullarının yürütmeye dönüştürülmesi gerektiğini düşünüyoruz. İşyeri üye meclisleri en fazla aylık periyotlarla toplanmalı, işyeri nezdinde yaşanan sorunları tartışarak kararlar alabilmelidir. ŞTK'nın toplantı gündemleri öncelikle işyeri üye meclislerinde tartışılmalı, bu toplantılarda çıkan karar ve öneriler ŞTK toplantılarında tartışılarak karara bağlanmalıdır. Sendika şubelerinin gerek çalışma ve mücadele programı, gerekse de sendika genel merkezlerinin ve konfederasyonumuz

KESK'in merkezi eylem ve mücadele programlarının oluşturulması, işyerlerinden başlayan canlı tartışmalar üzerinden şekillenmelidir. Kuşkusuz böyle bir işleyişin süreklileştirilmesi yalnızca sendika tüzüklerinde yapılacak değişikliklerle olanaklı değildir. Ancak toplam bir irade yaratılması açısından sendika tüzüklerinin bu yönde dönüştürülmesi de önem taşımaktadır.

Sendikaların karar süreçlerinin tabana dayalı olarak yapılandırılmasının yeterli olmayacağı açıktır. Bunların yanı sıra bölgesel veya kurumsal komisyonlar, yayın ve örgütlenme komisyonları, kadın komisyonları vb. araçlar yaratılarak kadroların sendikal mücadelede aktif rol alması sağlanmalıdır. Bu türden komisyonların oluşturulduğu şubelerde daha dinamik ve etkin bir çalışmanın yapılabildiği bilinmektedir.

Üyelerin dışlanması sonucunu doğuran olgulardan biri de delegelik sistemidir. 4688 sayılı sahte yasada dahi şube genel kurullarının üyelerle yapılması temel alınmaktadır. Yasada, 500 üyeyi aşan şubelerde istenirse delegelerle genel kurulların yapılabileceği öngörülmektedir. Sendikalarımızda ise şube genel kurullarının delegelerle yapılması temel esas durumundadır. Delegelik sistemi, hem üyelerin seçme-seçilme süreçlerine katılımını sınırlandırmakta, hem işyerlerinde delegelik rekabetini körüklemekte ve hem de genel kurullarda sayısal pazarlıkların dolgusu haline gelmektedir. Delege gücü ve sayıları üzerinden yürüyen pazarlıklar, genel kurulları sendikaların en yetkin karar organları olmaktan çıkarmakta, programların ve hedeflerin tartışıldığı değil yönetim koltuklarının paylaşıldığı bir süreç olarak işlemesi sonucunu doğurmaktadır. Elbette bu durum yalnızca delegelik sistemi ile ilgili bir sorun değildir. Her şeyden önce bir anlayış sorunudur ve delegelik sistemi olsa olsa bu anlayışın elini güçlendiren bir olgu durumundadır. Şubelerde delegelik sisteminin kaldırılması talebi, gerçekleşen genel kurullarda en çok dile getirilen taleplerin başında gelmiştir.

Genel kurullar sendikaların en üst karar organları olarak bilinir. Fakat genel kurulların fiili uygulamada bu yönü değil, organların seçimine dayalı yönü ağırlık kazanmaktadır. Bunda sendikal grupların yönetim koltuklarına indirgenmiş algılayış biçiminin yanı sıra, genel kurulların örgütleniş biçiminin de rolü vardır. Şube genel kurullarında delegelik sisteminin kaldırılması bu yönüyle anlamlı bir adım olacaktır. Delegelik olmadan genel kurulların nasıl yapılacağı ise tümüyle pratik bir sorundur ve işyerlerine dayalı bir yapılanma üzerinden şekillenmesi temel hedef olmalıdır. Genel kurulların örgütlenişine ilişkin atılması gereken adımlardan bir diğeri de genel kurul sürelerinin iki yıla indirilmesidir. En üst karar organı olan bir kurulun üç yıl gibi uzun bir zamanda toplanması düşünülemez. Bu talebe karşı çıkanlar genel kurulları özünde yönetimlerin belirlendiği kurullar olarak görmekte ve savunmalarını da bu noktadan yapmaktadırlar. "Daha yeni yönetim henüz alışmışken yeniden seçime gidilmesi doğru değildir" gibi söylemler dile gelmektedir. Oysa buradan bile bakılsa, mevcut pratikte şube yöneticilerinin önemli bir kısmının üç yılı taşıyamadıkları, birkaç yıllık süre içerisinde önemli bir irade kaybı yaşandığı bilinmektedir. Öte yandan sendikalarda genel kurul sürelerinin iki yıla düşürülmesi; şubelerde delegelik sisteminin kaldırılması, sendikalarda organsal işleyişin tabana doğru genişletilmesi ve yönetim kurullarının yürütme organlarına dönüştürülmesi ile bir arada ele alınmalıdır.

Sendikalarımızda bürokratik iç işleyişin sonuçlarından -ve de nedenlerinden- biri de "sendika bürokratları"dır. MYK'ların genel kurullar sonrası en yetkin karar organ olarak işletilmesi, tabanın karar süreçlerinin dışında tutulması ve tüm bunlarla birlikte gelişen profesyonel sendikacılık, beraberinde merkezi bir bürokrasinin oluşmasını getirmiştir. Bunun aşılması bir yandan kurullara dayalı bir yapılanmanın yaratılmasını gerektirirken, öte yandan da profesyonelliğin sınırlandırılmasını da zorunlu kılmaktadır. Profesyonellik, mali olanakları zayıf sendikalarda sınırlı olmakla birlikte, bu olanakları daha iyi olan sendikalarda yaygınlık taşımaktadır.

Son söz yerine

Sendikaların yeniden yapılanması ihtiyacı çok sayıda kişi, grup ve oluşum tarafından dile getirilmektedir. Şube genel kurullarında yaygın bir biçimde bu ihtiyaç çeşitli yönleri ile dile getirilmiş, birçok şube genel kurulunda ise tavsiye kararları alınmıştır. Sendikaların gerek mücadele anlayışında ve gerekse de yapısında köklü bir dönüşüme ihtiyaç olduğu açıktır. Bu ihtiyacın karşılanması ise tabandan başlayan tartışmalar üzerinden şekillenmelidir. Sendika merkez genel kurullarında Program ve Tüzük Kurultayları yapılması yönünde kararlar alınmalı, işyeri ve şubelerden başlayan tartışmalar ışığında bu kurultaylar örgütlenerek sendika tüzüklerinde yapılacak değişikliklerle sendikalar aşağıdan yukarıya yeniden yapılandırılmalı, kurullara dayalı bir yapı yaratılmalıdır.

Sağlık emekçileri 19-20 Nisan'da iki günlük greve çıkıyor!

13 Mart'ta "Çok Ses Tek Yürek" şiarı ile sağlık alanında örgütlü sendika ve kitle örgütlerinin Ankara'da düzenledikleri mitingin ardından, Türk Tabipleri Birliği (TTB), Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) ve Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası (Dev Sağlık-İş) başta olmak üzere birçok sağlık örgütü "iş güvencesi, performans sisteminin kaldırılması, emekliliğe yansıyacak güvenceli temel ücret, güvenlikli iş ve çalışma ortamı, tedavide katkı, katılım ve her türlü ilave ücretin kaldırılması" gibi taleplerle 19-20 Nisan'da iki günlük greve hazırlanıyorlar.

Sağlık hakkının ticarileştirmesi-özelleştirilmesi ve sağlık kurumlarının tasfiyesi, "Sağlıkta Dönüşüm Programı" adı altında yıllardır sürdürülen liberal saldırıların baş hedeflerinden biri olmuştur. Sermaye iktidarının yürüttüğü sözde dönüşüm programı ile sağlık hakkı milyonlarca emekçi açısından giderek pahalı ve ulaşılması güç bir hak haline getirilmekle kalmamış, sağlık kurumları taşeron ve sözleşmeli çalışmanın yaygınlaştığı alanlardan biri haline getirilmiştir. Sağlık, toplumun zorunlu ihtiyacı olması bakımından sermayenin iştahını kabartan sektörlerden biri olagelmiştir. Koruyucu sağlık hizmetlerinin ve kamu hastanelerinin tasfiyesine dönük adımlarla, sermaye için geniş bir piyasa açılmak istenmektedir. Aile hekimliği uygulaması, özelleştirmeler, katkı payları, taşeronluk sistemi vb. bir bütün olarak bu amaca hizmet eden adımlar olmuştur.

Sağlık emekçilerinin 19-20 Nisan'da yapacakları iki günlük grev, milyonlarca işçi ve emekçi açısından da büyük önem taşımaktadır. Grevin önüne koyduğu talepler biz kamu emekçilerini ise çok yakından ilgilendirmektedir. Sağlık hizmetlerinin ortadan kaldırılmasına dönük saldırıların önüne geçmek emekçilerin bütününü ilgilendiren bir olgu durumunda iken, kamu hizmet kurumlarının tasfiyesi ve iş güvencesinin ortadan kaldırılmasına dönük adımların, sözleşmeli ve taşeron çalışma biçimlerinin ortadan kaldırılması da biz kamu emekçileri açısından bir o kadar yakıcıdır.

Sağlık emekçileri kamu hastanelerinin tasfiyesi ve sağlık hizmetinin paralı ve pahalı hale getirilmesine karşı çıkarak herkes için ulaşılabilir, ücretsiz ve nitelikli sağlık hakkı istiyorlar. Her türlü taşeron, sözleşmeli vb. çalışmanın ortadan kaldırılarak herkese iş, gelir güvencesi ve güvenceli bir çalışma yaşamı istiyorlar. Katkı ve katılım payı uygulamalarının kaldırılmasını istiyorlar.

Sermayenin sağlık ve eğitim başta olmak üzere kamu hizmetlerinin tasfiyesine dönük saldırılarını ancak topyekun bir mücadele ile püskürtebiliriz. Sağlık emekçilerini, 19-20 Nisan'da yapacakları iki günlük grevde yalnız bırakmamalı, onlarla "Çok Ses Tek Yürek" olmalı ve greve sahip çıkmalıyız. KESK'in ve bağlı sendikaların önünde ise sağlık emekçilerinin grevini tüm kamu emekçilerinin mücadelesine büyütme görevi durmaktadır.

'GREV' sözünü de canlı tutacağız!

KESK Manisa Şubeler Platformu üyeleri "İş güvenceli kadrolu çalışma" talebiyle Manisa Merkez Efendi Hastanesi önünde basın açıklaması yaparak imza standı açtı.

KESK Şubeler Platformu dönem sözcüsü Serpil Deniz'in okuduğu basın açıklamasında güvencesiz-esnek çalıştırma, taşeronlaştırma, sendikasızlaştırma politikalarını eleştirdi. Basın açıklamasında talepler de sıralanarak 4-B, 4-C, 50-D, 4924 ve her türlü vekil-ücretli çalıştırmanın da kaldırılması istendi.

1 Mayıs'a kadar mücadeleyi büyüteceğiz!

Serpil Deniz, "Emeğimize, geleceğimize, iş güvencemize yönelik saldırılar sürerken bu saldırılara karşı emek cephesi olarak birleşik bir mücadele örgütlememiz gerekir. Bu mücadeleyi yaratmak adına 1 Mayıs'a kadar, 13 Mart'ta 'Çok Ses Tek Yürek' olarak Ankara'da verdiğimiz 'GREV' sözünü de canlı tutacağız" diyerek basın açıklamasını bitirdi.

Eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı. Basın açıklaması sırasında Kamu Emekçileri Bülteni dağıtımı da yapıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Manisa

Sağlık emekçileri "Çok Ses Tek Yürek" oldu

Türk Tabipleri Birliği'nin (TTB) çağrısıyla binlerce sağlık emekçisi 13 Mart'ta Ankara'da gerçekleştirilen "Çok Ses Tek Yürek" mitinginde buluştu. Üniversite, eğitim ve araştırma, özel ve devlet hastanelerinden, Toplum Sağlığı Merkezi, Aile Sağlığı Merkezi, muayenehane ve özel kliniklerden gelen hekimlerin ağırlıklı katılımıyla gerçekleştirilen miting, 14 Mart Tıp Bayramı'nın hemen öncesinde gerçekleştirilmesi nedeniyle ayrı bir anlam taşıyordu.

Mitinge binler katıldı

Ana teması ***"sağlık haktır, herkese sağlık, güvenli gelecek"*** olan mitinge TTB'ye bağlı tabip odalarının yanı sıra Dev Sağlık-İş, SES, Diş Hekimleri Birliği ve Türk Eczacıları Birliği'nin (TEB) aralarında bulunduğu çok sayıda sağlık örgütü katıldı. Tıp fakültesi öğrencilerinin de yer aldığı miting son yılların en kitlesel 'sağlıkçı buluşması' oldu.

Hükümetin sağlık alanındaki yıkım politikalarının da protesto edildiği mitingde hekimler, mesleki alanda yaşadıkları özgün sorunları dile getiren pankart ve dövizler taşıdılar. Sağlık örgütlerinin yanısıra sol-devrimci örgüt ve kurumlar da mitinge katılarak destek verdiler.

İstanbul Yenibosna'daki Ontex fabrikası önünde direnişlerini sürdüren Selüloz-İş üyesi işçiler de sağlık emekçilerini yalnız bırakmayarak mitingdeki yerlerini aldılar. Adana Numune Hastanesi'nde işten atma saldırısına karşı direnişlerini sürdüren sağlık işçileri de sağlık emekçileriyle kol kola yürüdüler.

Yürüyüş kolunun en önünde sağlık örgütleri yer alırken ilk sıradakiler TTB'ye bağlı odalardı. TTB kortejlerinde sağlıkta dönüşüm, performans sistemi vb. saldırıların ele alındığı pankart ve dövizler taşındı. İstanbul Tabip Odası'nın yanı sıra çevre illerin katılımı da dikkat çekti.

TTB pankartının ardında mitingin örgütleyicisi dernekler yer alırken onun hemen ardından Sağlık Emekçileri Sendikası(SES) korteji kitlesel katılımıyla dikkat çekti. Birçok ilden katım sağlayan SES kortejlerinde kadrolu çalışma talebi dile getirildi, döner sermaye üzerinden yaşanan sorunlara değinildi.

SES'in ardından mitinge katılan Dev Sağlık-İş Sendikası kortejinde ise *"İnsan ihale ile çalıştırılmaz, sağlıkta taşeron olmaz!"* ve *"İnsanca yaşanacak asgari ücret istiyoruz!"* sloganları sıklıkla atıldı. Direnişçi işçilerin de yer aldığı kortejde yürüyüş boyunca coşku

hakimdi.

Türk Diş Hekimleri Birliği'nin ardından Türk Eczacılar Birliği yürüyüş kolunda yerini alırken, *eczacılar "Hastanın cebinden, eczacının rafından elini çek!", "Markette ilaç satışına hayır!"* pankartı taşıdılar.

Sağlıkçılardan grev uyarısı

Tüm kitlenin miting alanına girmesiyle birlikte "Yalanlar ve gerçekler" başlıklı sunum yapıldı. Bunun ardından tüm sağlık örgütlerinin başkanları kürsüye çağrıldı. Perküsyon ekibi eşliğinde kitle sesli "performans" gerçekleştirdi.

15 sağlık örgütü adına konuşan TTB Merkez Konsey Başkanı Eriş Bilalioğlu konuşmasına "Memleket istedim" şiiri ile başladı. Sağlık çalışanlarının sağlıklı, onurlu bir yaşam istediklerini vurgulayan Eriş Binalioğlu, AKP'nin sağlık politikalarını eleştirdi. Sağlık çalışanlarının iş güvencesi, gelir güvencesi, can güvencesi ve mesleki bağımsızlık istediklerini söyledi.

Kazanmanın ısrarlı, kararlı bir mücadeleden geçtiğini söyleyen Bilaloğlu, grev çağrısını yükseltti. Taleplerinin yerine getirilmemesi halinde yarından itibaren grev için hazırlıkların başlatılacağını ifade etti.

SES ve Dev Sağlık İş sendikaları adına da konuşmalar yapıldı. Ontex işçilerinin direnişi de kürsüden selamlandı. Hacettepe Bent grubu ve Ezginin Günlüğü'nün dinletisinin ardından miting sona erdi.

Sağlıkçılar grevle kazandı

İzmir'de Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde asistan hekimler öncülüğünde "performans sistemine" karşı başlatılan grev sonuç verdi. İzmir Tabip Odası'nın, Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası hastanedeki diğer sağlık emekçileriyle beraber 1 Nisan'da başlattığı grev 5 Nisan Salı günü akşam saatlerinde yapılan toplantının ardından sona erdi.

Sağlık emekçilerinin mücadelesi, sağlık örgütlerinin yürüttüğü mücadeleyi her fırsatta karalamaya çalışan Sağlık Bakanı'nı da dize getirdi. DEÜ Rektörü Prof. Dr. Mehmet Füzün'ün çağrısıyla; Sağlık Bakanı Recep Akdağ bu eylemi gerçekleştiren Asistan Hekim Temsilcilerini dinledi. Bu toplantıya, İzmir Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Erdener Özer ve İzmir Tabip Odası Asistan Hekim Komisyonu'ndan Dr. Gülen Gül Niflioğlu, Dr. Anıl Tanburoğlu ve Dr. Özgür Niflioğlu katıldı.

Toplantıya İzmir Valisi, İzmir Emniyet Müdürü, İzmir İl Sağlık Müdürü'nün yanısıra, DEÜTF Hastanesi Başhekimi Prof. Dr. Eyüp Hazan ve Başhekim Yardımcıları da katıldı.

Bu toplantıda asistan hekimlerin talepleri değerlendirildi. Toplantı sonunda tüm taleplerin haklı olduğu kabul edilirken bu taleplerin karşılanması kararlaştırıldı. Taleplerin, hastanedeki tüm sağlık emekçileri için geçerli olacağı belirtildi.

Toplantıda varılan anlaşmaya göre; sağlık emekçilerinin ücretleri, performans sistemi öncesine göre ödenecek. Çalışanlar hakkında üniversite yönetimi soruşturma açmayacak. İçinde çalışanların da olduğu bir komisyon kurularak, çalışma şartlarının iyileştirilmesi için adımlar atılacak.

Şube Genel Kurulları deneyimleri ışığında Merkez Genel Kurulları

"İzlediğimiz ve katıldığımız şube genel kurullarında mevcut mücadele çizgisi ve bürokratik yapıdan önemli oranda rahatsızlık duyulduğunu, hemen her şube genel kurulunda kürsülerde yapılan konuşmalar veya verilen önergelerle bu rahatsızlıkların dile getirildiğini gözlemliyoruz. Ne var ki, genel kurul kürsülerini kullanan, çoğunluğu farklı sendikal gruplar içerisinde yer alan ve eleştirilerini kürsüden yüksek sesle dile getiren kadroların öngörüleri örgütlü bir hedef durumuna yükselemiyor. Bunun gerisinde ise sendikal grupların büyük oranda yönetimlerin belirlenmesine indirgenmiş bakış açılarının şube genel kurulları üzerinde oluşturduğu atmosfer bulunuyor. Yönetim koltukları üzerinden şekillenen ittifak ilişkileri ve ayrışmalar, sendikaların gerçek ihtiyaç ve sorunlarının tartışılma zeminlerini tahrip ediyor.

*Genel Kurul süreçlerine ilişkin olarak kimi sendikal gruplarca "aşırı merkezileşme-bürokratikleşme", "fiili-meşru mücadele çizgisinden kopma" eleştirileri getirilmesine karşın, halihazırda bu eleştirilerin - ajitatif söylemleri bir yana bırakırsak- somut öngörüler biçimine ulaşmadığını, mevcut öngörülerin ise sınırlı bir hedefi aşmadığını görüyoruz." **(Kamu Emekçileri Bülteni Sayı 38 * Mart 2011)***

KESK'e bağlı sendikaların şube genel kurulları tamamlandı. Şube genel kurullarının öne çıkan yanlarını ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin genel kurullara dönük müdahalesini eksiklikleri ile birlikte değerlendirmek, buradan çıkaracağımız sonuçlar üzerinden Merkez Genel Kurulları'na ilişkin hedef ve öngörülerimizi ortaya koymak önem taşımaktadır.

Geçmiş genel kurul süreçlerinde olduğu gibi, yaşanan şube genel kurullarına da damgasını vuran ağırlıklı olarak yönetim ve üst kurul pazarlığına dayalı işleyiş oldu. Gerçekleşen ittifak ilişkileri, herhangi bir sendikal program ve mücadele hedefleri üzerinde bütünleşmiş ilişkiler biçiminde değil, yönetim ve üst kurul delegeliği sayılarında varılan uzlaşılar üzerinde şekillendi. Bir "büyük grupla" uzlaşamayanlar kendilerini öteki grupla ittifak içerisinde buldular. Uzlaşı çabalarının ana eksenini yönetim ve delegelik hesapları oluşturdu. Çeşitli devrimci çevrelerin sürece katılımları ise bağımsız ve merkezi bir tutum geliştirebilecek müdahalelerden uzaktı.

Fakat tüm bu olumsuz yanlarına karşın, yaşanan şube genel kurullarının öne çıkan olumlu yönleri de bulunmaktadır. Şube genel kurullarının önemli bir bölümünde, gerek sunulan önergeler ve gerekse de kürsülerden dile getirilen görüşler, ağırlıklı olarak sendikaların hak alıcı bir mücadele perspektifinden yoksunluğundan ve bürokratik yapılanmalardan duyulan rahatsızlıkları dile getirmekteydi. Bu türden görüşler şube genel kurulları öncesinde yapılan

toplantı ve değerlendirmelerde de sendikaların kadroları tarafından belli bir yaygınlıkla dile getirildi. Tüm bu görüş ve beklentiler reformist sendikal grupların yönetsel hesaplarının ağırlığı altında somut bir örgütlü yönelime dönüştürülememiş olsa da, sendikaların eskisi gibi yönetilemeyeceğinin göstergesi olmaları bakımından büyük önem taşımaktadırlar.

Şube genel kurullarında yönelimlerimiz ve çalışmaların sonuçları üzerine

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak erken bir tarihte Kasım 2010'da çıkardığımız bir broşürle KESK ve bağlı sendikaların genel kurullarına ilişkin yönelimlerimizi ortaya koyduk. Tüm programsız-biçimsiz ittifak ilişkilerinden uzak duracağımızı belirterek iki temel nokta üzerinde hedeflerimizi açıkladık ve bu hedefler üzerinde buluşabildiğimiz tüm güçlerle yürümeye hazır olduğumuzu ilan ettik. Bu iki temel hedeften birincisi, uzlaşmacı-diyalogcu sendikal çizginin aşılarak grev eksenine oturmuş ve fiili-meşru mücadele çizgisine dayalı bir mücadele programı etrafında kenetlenmeyi, ikincisi ise sendikaların 4688'e dayalı organsal işleyişe son verilerek "yöneticilerin değil, kurulların-meclislerin yönettiği bir sendika" hedefiyle aşağıdan yukarıya yeniden yapılandırılmasını öngörüyordu. Bu hedeflerimizi Kasım 2010 tarihli broşür sonrasında. bildiriler, SES ve Eğitim Sen'e dönük çıkardığımız broşürler, şube genel kurullarına taşınan önergeler vb. yoluyla hayata geçirmeye çalıştık.

Merkezi müdahale bakımından çalışmalarımızı çok yaygın araçlarla beslememize karşın, ortaya koyduğumuz hedeflerin şubelerde -birkaçı dışında- örgütlü biçimler kazanmasını sağlayacak bir enerji ve yönelimi açığa çıkaramadık. Bunun gerisinde bir yandan önemli oranda alanda yeni ve deneyimsiz güçlere dayanıyor olmamız gerçeği bulunurken, öte yandan ise bulunduğumuz şubelerde, şube genel kurulları öncesinde sendikal grup veya oluşumlarla ilişki kurulmasında gösterilen tutukluk bulunmaktadır. Kimi yerlerde ise deneyimli ve uzun yıllardır mücadele içerisinde yer alan kadrolarımız bulunmasına karşın, genel kurul öncesi dönemde müdahalede önemli zayıflıklar gösterdik. Tüm bu zayıflıklarımıza karşın, ortaya koyduğumuz hedeflerin çeşitli sendikal grup veya oluşum içerisinde yer alan sendika kadroları tarafından da yaygın bir biçimde dile getirildiğini gördük. Çok sayıda şube genel kurulunda sunduğumuz önergeler ise büyük oranda kabul gördü. Güçlerimizin zayıflığı ve büyük oranda alanda yeni unsurlardan oluşmasına karşılık, şube genel kurullarına ilişkin politikalarımızı asgari bir başarı ile hayata geçirebildiğimizi söyleyebiliriz.

Merkez Genel Kurulları ve tutumumuz

Sendikaların merkez genel kurulları, Mayıs ayı sonunda tamamlanmış olacak. Sosyalist Kamu Emekçileri olarak açıklamış olduğumuz iki temel hedef doğrultusunda merkez genel kurullarına hazırlanacak ve bu hedefler ekseninde şekillenen önergelerimizin merkezi bir iradeye dönüşmesi yönünde çaba harcayacağız. Sendikalarımızın mevcut mücadele çizgi ve anlayışı ile yürüyemeyeceği, tabana dayalı olarak yeniden yapılandırılmasının hayati bir önem taşıdığı bugün çok sayıda kadro ve oluşum tarafından dile getirilen olgular durumundadır. Merkez genel kurullarında sermayenin saldırılarını püskürtecek ve hak almaya odaklanmış uzun vadeli bir mücadele programı üzerinde irade birliğinin oluşturulması büyük önem taşımaktadır. Sendikaların bürokratik ilişkilerden arındırılarak aşağıdan yukarıya yeniden yapılandırılması ise bir o kadar önemlidir. Bu iki nokta üzerinde ilerleme göstermeyen bir sendikal hareketin kamu emekçilerini kucaklaması ve mücadeleye seferber edebilmesi olanaklı olmayacaktır.

Şube genel kurullarında "yönetimlere gelme" üzerine kurulmuş algılayışların yarattığı atmosfer altında sendikal hareketin sorunlarının yeterince tartışılamadığını, bu yönde yapılan müdahalelerin ise bu atmosferi dağıtabilecek bir yaygınlık kazanamadığını belirtmiştik. Bu ise sendikalarda gerek mücadele çizgisinin ve gerekse de işleyiş sorunlarının tartışılması, bu tartışmalar ışığında dönemsel eylem programlarının hazırlanması, sendika tüzüklerinin ve işleyişinin bürokratik işleyişi aşacak şekilde tabana dayalı olarak dönüştürülmesi ihtiyacının yakıcılığını koruduğu anlamına gelmektedir. Bu ihtiyaçlar doğrultusunda merkez genel kurullarında Program ve Tüzük Kurultayı kararları alınmalı, bu kurultaylar şubelerden başlayan tartışmalar üzerinden örgütlenmelidir.

Eğitim Sen şube genel kurullarından haberler...

Eğitim Sen İstanbul 2 Nolu Şube Genel Kurulu

Eğitim Sen İstanbul 2 No'lu Şube 8. Olağan Genel Kurulu 13 Mart 2011 tarihinde Petrol İş Genel Merkezi'nde yapıldı. Genel Kurul, iki saat gecikmeli olarak sinevizyon gösterimi ile başladı.

Sinevizyon gösteriminin ardından yapılan açılış konuşması sonrasında divan seçimine geçildi ve **Enerji Sen Genel Başkanı Kamil Kartal** başkanlığında divan oluşturuldu. Saygı duruşu sonrasında genel kurulun geç başlaması, uzun olması ve önceden delegelere iletilmiş olması gerekçeleri ile faaliyet raporu okunmazken, diğer şube raporları okundu.

Raporlar üzerine konuşmalar bölümünde kürsüye çıkan bir delegenin kürsüye çıkması ile kadın delegelerden alkışlı protestolar yükseldi. Alkışlı protesto yapan kadınlar, konuşmacının kadına şiddet uyguladığı gerekçesi ile üyelikten çıkarıldığını, yargı kararı ile geri döndüğünü belirterek özeleştiri vermeden konuşmaması gerektiğini dile getirdiler. Bir süre salonda devam eden protestolar, divanın yaptığı konuşmalar sonrasında salon dışında sürdürüldü. Söz konusu delegenin konuşması sırasında salon büyük oranda boşaldı ve kadın delegeler tarafından salon önünde açıklama yapılarak protestolara devam edildi. Delegenin konuşmasının bitmesi sonrasında tekrar salona dönüldü.

Sonraki konuşmacı olarak kürsüye çıkan **Alaattin Dinçer**, neo-liberal politikalara değinerek, geçmişin geleneksel örgütlenme modellerinin aşılarak sendikaların yeniden yapılandırılması gerektiğini vurguladı. Delege sisteminin yanlışlığına değinen Dinçer, üyelerin özne olduğu ve işyerlerinin seçimlere katıldığı doğrudan seçim sistemi oluşturmak gerektiğini, sendikalarda yapısal değişimlere gidilerek meclis tarzı yapıların oluşturulması ve yönetimlerin yürütme organları olması gerektiğini söyledi.

Hasan Erzincan ise sendikanın yeniden yapılandırılmasının gerekliliğine vurgu yaparak, güvencesiz çalışanları da kapsayan bir örgütlenme ağı oluşturulması gerektiğini söyledi. Tüzük değişikliklerinin emekçinin gündemi haline getirilerek tabanda tartıştırarak yeniden yapılanmaya gidilmesi gerektiğini belirten Erzincan, KESK'in referandum sürecinde tutum almamasını eleştirdi.

Kadının çifte sömürüye maruz kaldığını söyleyen bir kadın delege, kadın sorununun bugün daha güncel hale geldiğini, burjuva kadınlar ve yöneticilerin kadınlar adına söz söylediğini, sendikaların kadınların kendilerini ifade edebileceği yerler olması gerektiğini, erkek egemen sistemin ancak kapitalist sisteme karşı kadın-erkek birlikte mücadele ederek sonlandırılabileceğini ve kadının özgürleşebileceğini söyledi.

"Türk-İş'in geleneği KESK'e de yansımıştır" diyen **Rıza Emek**, genel kurulda neo-liberal saldırılara karşı KESK'i ve emekçileri nasıl ayağa kaldırılabileceğinin

tartışılması gerektiğini söyledi. Delegelik sisteminin kaldırılması, tüzüğün değiştirilerek yeniden yapılanmaya gidilmesi gerektiğini söyleyen **Ali Ekber Fırat**, anadilinde eğitim ve zorunlu din derslerinin kaldırılması ile ilgili sendikanın tutum geliştirmesi gerektiğini söyledi. Profesyonelliğin mümkün olduğunca reddi gerektiğini söyleyen **Serpil Rüstem Öngel**, kapsayıcı ve adil bir temsil sisteminin geliştirilmesi, nispi temsil ve doğrudan demokrasi uygulanması gerektiğini söyledi. **Nimet Çelebi** genel kurullar öncesi konferans yapılması yönündeki taleplerinin kabul edilmediğini dile getirirken, **Mustafa Kovanlı** ise neo-liberal saldırılara değinerek, temsiliyet açısından doğrudan demokrasi uygulanması gerektiğini ifade etti. **Hasan Toprak** tüzük kurultayına gidilmesi gerektiğini dile getirirken, **Boran Kutlu** ise seçim sistemini eleştirdi. **Zülfikar Erocak** ise TEKEL işçilerinin 1 Mayıs'ta Mustafa Kumlu'yu konuşturmamalarının geçen yılın en şık hareketi olduğunu söyleyerek, TEKEL işçilerinin tutumunu kınayanlara set çekilmesi gerektiğini söyledi.

Çok sayıda delegenin konuşma yaptığı genel kurulda, sendikaların yeniden yapılandırılmasına dönük vurgular temel bir yer tutuyordu. Delegelik sisteminin kaldırılması istemi yaygın bir şekilde dile getirilirken, tüzük kurultayına gidilmesi, güvencesizleri kapsayacak bir örgütlenme modelinin geliştirilmesi yönünde talepler de ileri sürüldü. Konuşma yapan kadınların konuşmalarının önemli bir kısmında ise kadına dönük şiddet ve tacize değinilerek, kadın kotası getirilmesi, kadın sekreterlerinin kadınlar tarafından seçilmesi, bağımsız kurullar oluşturulması gibi talepler yaygın olarak ifade edildi. **Üye İnisiyatifi** adına söz alan konuşmacılar, genel kurul öncesinde konferans yapılması yönünde talepte bulundukları ancak yönetimin bu talebi karşılamadığını dile getirerek, tek bir liste oluşturulması yönünde çaba harcadıklarını ifade ettiler ve delegasyonu oy kullanırken bu yönde bir tutum geliştirmeye çağırdılar.

Konuşmaların ardından divana sunulan önergeler okunarak oylandı. Kadın kotası, bağımsız kurullar oluşturulması, kadın sekreterini kadınların seçmesi gibi kadına dönük çok sayıda önergenin yanı sıra, şubede avukat istihdam edilmesi, HES'ler ve çevre sorunları karşısında çalışma yürütülmesi vb. önergeler de kabul edildi. Sendikanın tüzük kurultayına gitmesi yönünde sunulan önerge de kabul gördü. Sosyalist Kamu Emekçileri'nin imzaya açarak sundukları *"sendika*

çalışanlarının ücretlerinin profesyonel yöneticilerin ortalama ücretlerine yükseltilmesi, temel talepler doğrultusunda bahar aylarından başlayan ve grev eksenine dayalı merkezi bir mücadele programının oluşturulması, genel kurul sürelerinin iki yıla düşürülmesi, şube genel kurullarında delegelik sisteminin kaldırılması, geniş tabanlı organların karar organı yönetimlerin ise yürütme organı olarak tanımlanması, tüzükte profesyonelliğe ilişkin sınırlama getirilmesi" içerikli bu önergelerden profesyonelliğin sınırlandırılması yönündeki önerge oy çokluğu ile diğerleri ise oybirliği ile kabul edildi.

Dört ayrı listenin çıktığı genel kurulda bağımsız olarak aday olanlar da oldu. Seçimlere Demokratik Emek Platformu(DEMEP-Yurtsever Emekçiler), Devrimci Sendikal Dayanışma(DSD), Katılımcı Sendikal İnisiyatif(KSİ) ve Devrimci Öğretmen ortak bir liste ile katılırken, Emek Hareketi(EH) ve Demokratik Emek Meclisi(DEM-EDP'li memurlar) birlikte bir liste oluşturdular. Bu listeler dışında Üye İnisiyatifi ve Devrimci Eğitim Şurası İnisiyatifi(TKP'liler) ayrı iki listeyle seçime katıldılar. Yapılan seçimler sonucunda ilk listeden 4, ikinci listeden ise 2 aday yönetime seçildiler. Çok sayıda grubun destek verdiği bağımsız aday Hülya Akpınar Fırıncılar da yönetime seçildi.

Sendika çalışanlarının ücretlerinin yükseltilmesi yönündeki kampanya doğrultusunda imza toplayan Sosyalist Kamu Emekçileri, Eğitim Sen genel kurullarına ilişkin çıkarılmış olan broşür ile *"KESK'te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin Temel Mücadele İlkeleri"* başlıklı broşürün dağıtımını yaptılar.

Sosyalist Kamu Emekçileri / İstanbul

Eğitim Sen İzmir 1 Nolu Şube Genel Kurulu

Eğitim Sen İzmir 1 No'lu Şube Genel Kurulu 12 Mart 2011 tarihinde Alsancak Gazi İlköğretim Okulu konferans salonunda saat 11.30'da toplandı.

Sinevizyon gösterimi, divanın oluşturulması ve saygı duruşu ile başlayan genel kurulda açılış konuşması **Şube Başkanı Ali Rıza Özer** tarafından gerçekleştirildi. Özer konuşmasına, genel kurulun 12 Mart askeri faşist darbenin yıl dönümüne denk gelmesi nedeni ile *"Darbeler örgütlerimizi kapattı; ama mücadelemizi asla bitiremedi. Biz bugün 12 Mart'ta genel kurulumuzu yapıyoruz."* diyerek başladı. Devrimci önderleri, bu yiğit insanları saygı ile andığını söyleyen Özer, konuşmasına dünyada ve Türkiye'deki neo-liberal saldıra değinerek devam etti. Bu saldırılar karşısında Yunanistan, Fransa gibi ülkelerde halkların mücadele alanlarında olduğunu belirterek sıranın ülkemizde olduğunu söyledi. Yönetimde oldukları dönemde yaptıkları faaliyetlere değinen Özer, bürokratizme karşı mücadele ettiklerini, üyelerine sahip çıktıklarını söyleyerek, yapamadıkları işleri ise *"işyerleri ile yeterince bağ kuramamak ve işyerlerini gerektiği gibi toparlayamamak"* olarak değerlendirdi. Parçalı değil tüm kamu çalışanlarının örgütlenmesinin yapılması, doğrudan seçimin hayat bulması, şube temsilcilerinin karar organı, yönetimlerin yürütme organı olması, kongrelerde üç senden iki benden pazarlıklarının bitirilmesi gerekliliğine vurgu yaptı. Kendisinin aday olmadığını ifade eden Özer, gelecek yönetime de şimdiden başarılar dileyerek konuşmasını bitirdi.

Şube raporlarının okunmasının ardından delegelere söz hakkı verildi. İlk sözü **Erol İbiş** aldı. İbiş, *"yönetim kurulunu raporlar aklanıncaya kadar salonda bulunmaya çağırıyorum"* diyerek konuşmasına başladı. Eski yönetimin yaptığı promosyon anlaşmasını ve bu anlaşmaya imza atılmasını eleştirdi. Şube yönetiminin anadilinde eğitim talebini yeterince dile getiremediğini belirten İbiş, 19 Aralık 2000'deki cezaevi katliamlarına da değinerek KESK'in bu süreçte sessiz kaldığını belirtti. F Tipi hücre saldırısının aslında dışarıdaki insanlara yönelik olduğunu söyleyen İbiş, *"19 Aralık katliamından sonra asıl hücrelere biz dışarıdakiler girdik"* dedi. İbiş, *"sendikal mücadeleyi ilerletmek istiyorsak başta anadil hakkı olmak üzere bu talebi sonuna kadar savunmalı ve tüzüğe geri koymalıyız."* diyerek sözlerini bitirdi.

Sınıf ve kitle sendikacılığına vurgu yapan **Aydın Güngörmez**, anti-kapitalist, düzen karşıtı, sınıfsal mücadelenin örülme zamanın geldiğini söyledi. Sendikaların yeniden yapılanma sürecine girmesi gerektiğine değinen Güngörmez, birleşik bir mücadele önerdi. Demokratik, toplumcu sendikal yapılanmanın çözüm olduğunu söyleyen Güngörmez, yerellerin özerkliğini korumasının gerekliliğine, taban inisiyatifinin meclisler yoluyla oluşturulmasına, kadro eğitimin yapılması gerektiğine değindi. Kadınlara %50 temsil hakkının verilmesi ile sendikal mücadeledeki tıkanıklığın aşılabileceğini söyleyerek konuşmasını bitirdi.

Devrimci Memur Hareketi (Kamu Emekçileri Cephesi-KEC) adına konuşan **Eyüp Aksoy**, KESK'in mücadele tarihine değinerek, fiili ve meşru mücadelenin önemine vurgu yaptı. DMH olarak sınıf ve kitle sendikacılığını savunduklarını, demokratik merkeziyetçiliği benimsediklerini, bürokratizme karşı mücadele verdiklerini, işçi sınıfı ideolojisine sahip çıktıklarını söyledi ve işyeri meclisleri üzerinden emekçilerin politikleşmesi gerektiğine vurgu yaptı.

Sakine Esen adlı delege ise sendikal mücadelenin kazanımlarının son dönemde çok sınırlı olduğunu söyleyerek, *"kendi içimize dönük yeniden yapılanmayı yaratmalıyız"* dedi. **Gündüz Özden** adlı delege ise çalışma raporunun eline bir gün öncesinde geçmesini eleştirerek konuşmasına başladı. Özden, raporu ağlama duvarına benzetti. Şube yönetiminin destek vermedikleri eylemlere katıldık diyerek bazı eylemleri çalışma raporuna aldıklarını söyledi ve Türk İş'in de ötesinde bir sarılaşma yaşadıklarını belirtti. Şube yönetiminin İzmir yerelindeki Kent AŞ işçilerine hiçbir destek sunmadığını söyleyen Özden, *"genel kurullar programların, ilkelerin tartışıldığı yerler değil hazır listelerin, belirli isimlerin önümüze konulduğu ve bizim de bu listeleri onayladığımız yerler haline geldi"* diyerek eleştirdi. Sınıf sendikacılığına vurgu yapan Özden, konuşmasına bağımsız adaylığını açıklayarak son verdi. **Sevgi Akıncı Özer** ise delege sistemini eleştirerek doğrudan seçimi savundu. Sendikalardaki kadın katılımının önemine vurgu yaptı. **Hanifi Duman** ise Latin Amerika ve Arap ülkelerindeki devrimci dalgadan bahsetti. KESK'in mirasına sahip çıkamadığını belirti ve gerici kontra sendikaların bile gerisine düşülmenin kabul edilemeyeceğini söyleyerek konuşmasını bitirdi. **Muammer Özyer** adlı delege ise, ülkedeki neo-liberal saldırılara değindiği konuşmasında,

tarihsel bir sorumlulukla karşı karşıya olunduğunu söyleyerek sosyal diyalogcu-uzlaşmacı bir sendikal yaklaşımın reddedilmesi ve sendikal taleplerle toplumsal taleplerin birleştirilmesi gerektiğine vurgu yaptı. **Müjdat Çalış** adlı delege İzmir genelindeki üye kayıplarının istatistiğini vererek konuşmasına başladı. Üç yıllık dönemde yaşanan daralmayı eleştiren Çalış, işyeri temsilci kurullarının aktifleştirilmesine vurgu yaptı. **Nazım Külah**, şube yönetiminin İzmir'deki Sendikalar Birliği'ne neden katılmadığını sorarak mücadelenin sokakta yapılması gerektiğine vurgu yaptı.

Yönetim Kurulu üyesi Abdullah Tunalı ise eleştirilere yanıt vererek bir dönem daha destek istediğini söyledi. Yusuf Altun, Çilem Yolcu, Kamil Doğan, İbrahim Özdemir, Barış Çam, Hatayi Alkan ve Eyüp Doğru adlı delegeler de kısa konuşmalar yaparak adaylıklarını duyurdular.

Ardından Şube Başkanı Ali Rıza Özer eleştirilere cevap vermek için kürsüye geldi. Yapılan eleştirilerin haksız olduğunu ve her alanda mücadele vermeye çalıştıklarını belirterek konuşmasını bitirdi. Konuşmalar bittikten sonra şube raporları okunarak aklandı. Ardından önergelerin okunmasına geçildi. Sunulan tüm önergeler kabul edildi.

Önergelerden sonra adayların konuşmalarına geçildi. İlk olarak adaylardan Tuncay Öcalan konuşma yaptı. Tire temsilcilik yönetiminde olduğunu belirten Öcalan, şube başkanının kendilerine yönelik söylediği sözleri yalanladı. TEKEL işçilerine destek amaçlı yapılan grevden dolayı alınan cezanın iptaline yönelik davada haklılıklarından kaynaklı beraat ettiklerini vurgulayan Öcalan, kimsenin kendilerini beraat ettirmediğini söyledi. Hiçbir listenin içerisinde yer almadığını belirten Öcalan bağımsız aday olduğunu söyleyerek konuşmasını bitirdi.

Ardından söz alan Gündüz Önen, programsız ve ilkesiz birlikteliklerin hiçbir anlam ifade etmediğini söyledi. Önen, sendikadaki tıkanıklığı aşabilmek için aday olduğunu söyleyerek konuşmasını bitirdi. Erol İbiş ve İsmail Okçu da adaylıklarını açıkladı.

Adayların konuşmalarından sonra seçimlere geçildi. Seçimlere iki liste ve birçok bağımsız aday katıldı. İlk listeyi Devrimci Sendikal Dayanışma, Emek Hareketi ve Sendikal Değişim Platformu oluştururken, ikinci listeyi ise Sendikal Birlik, Devrimci Memur Hareketi, Demokratik Emek Platformu ve Demokratik Emek Meclisi oluşturdu.

Seçim sonucunda Devrimci Sendikal Dayanışma, Emek Hareketi ve Sendikal Değişim Platformu'nun oluşturduğu liste yönetim, disiplin, denetleme kurulu ve üst kurul delegeliklerinin tamamını aldı.

Genel kurulda Sosyalist Kamu Emekçileri, Eğitim Sen genel kurullarına dönük çıkarılan broşür ile *"KESK'te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin Temel Mücadele İlkeleri"* başlıklı broşürün dağıtımını yaptılar.

Sosyalist Kamu Emekçileri / İzmir

Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube Genel Kurulu

Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube 4. Olağan Genel Kurulu 12 Mart Cumartesi günü Alsancak Han Tiyatrosu salonunda yapıldı. Yaklaşık bir saat gecikmeli ve az sayıda delegenin katılımıyla, kısa açılış konuşması, divanın oluşturulması ve mücadelede şehit düşenlerin anısına yapılan saygı duruşu ile başlayan kurul, şube başkanının konuşması ile devam etti.

Şube Başkanı Ali Kılıç yaptığı açılış konuşmasında kamu emekçilerine dönük saldırılara, üniversitelerdeki anti demokratik uygulamalara değinerek sendikal hareketin yaşadığı sorunlara dikkat çekmeye çalıştı. Referandum sürecinden torba yasaya, işyerlerinde yaşanan sorunlardan üretim sürecinde yaşanan değişikliklere, 3 yıllık süreçte yaptıkları çalışmalardan örgütlenme sorunlarına, hareketin yaşadığı yapısal sorunlardan sendikal anlayışlara kadar birçok konu başlığını içeren konuşmanın sonunda yerel ile merkez arasında bir takım sorunların yaşandığını, TEKEL

direnişi sürecinde yerelin üzerine düşen görev ve sorumluluğu yerine getirmeye çalıştığını ancak bir bütün olarak KESK'in sınıfta kaldığını vurguladı.

Ardından şube raporları okunarak delegelere söz hakkı verildi. **Sosyalist Kamu Emekçileri** adına yapılan konuşmada, sermayenin çok yönlü saldırılarına vurgu yapılarak *"sendikalarımızda yaşanan güç kaybının en önemli nedenlerinin başında özellikle 4688 sayılı yasa sonrası sendikalarımızı kuşatan, sarıp sarmalayan diyalogcu protestocu çizgi ve mücadele anlayışıdır. Sendikalarımız bugün merkezi bir mücadele programından ve hedeflerden yoksundur"* denildi. *"Talepler üzerinden emekçileri örgütleyip mücadeleye seferber eden bir çizgi değil, yasa tasarılarının meclis koridorlarında dolaşmasına endekslenmiş günübirlik ve protestocu bir mücadele çizgisi izleniyor"* denilen konuşmada, bürokratizmin uzlaşmacı sendikal çizgiyle kol kola gittiği söylendi. Sendikal harekette yaşanan tıkanmanın aşılabilmesi için uzlaşmacı-yasalcı çizginin aşılarak fiili-meşru mücadele çizgisinin hakim kılınması ve kapsamlı bir mücadele programının oluşturulması, sendikaların bürokratik yönetsel ilişkilerden çıkartılarak tabana dayalı demokratik bir yapıya kavuşturulması gerektiği vurgulandı.

Bu konuşmanın ardından Kredi Yurtlar Kurumu'nda çalışan bir delege söz aldı. Konuşmasında sendikaların sınıf örgütleri olduğunu söyledi ve her saldırıya, içte yaşanan çürümeye dahil olmak üzere sınıfın değerleri ve sınıfın ideolojisiyle yanıt verilmesi gerektiğinin altını çizdi. 80 sonrası işçi ve emekçilerin yaşadığı saldırılara karşı gereken yanıtın doğru temellerde verilemediğini belirtirken referandum sürecinde de Eğitim Sen ve toplamda KESK'in doğru tutum koymadığını, ikircikli davrandığını ifade etti.

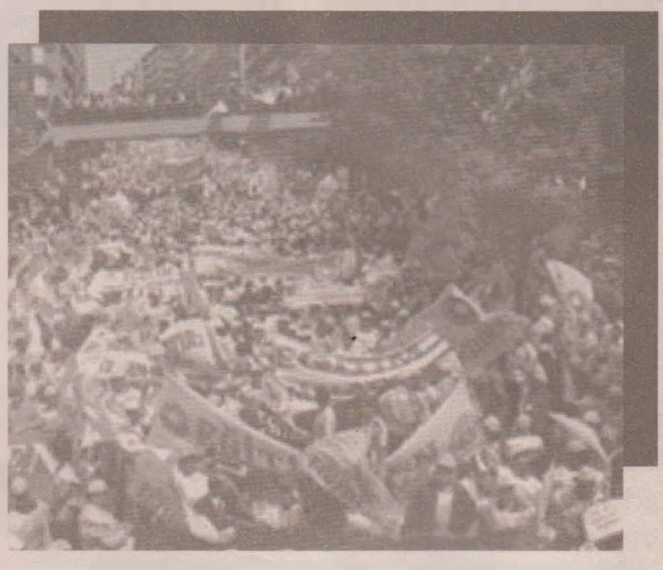
Bu konuşma sonrasında Sosyalist Kamu Emekçileri tarafından divana verilen önergeler kurulun onayıyla Merkez Genel Kuruluna götürülmek üzere tutanaklara geçirildi.

Daha sonra seçime geçildi. Oy kullanma hakkı olan 250 delegenin 107'si ile gerçekleşen kurulda 107 kişi oy kullandı. Tek liste ve bir bağımsız adayla seçime girildi. Seçimi blok listede yer alan adaylar kazandı.

Seçim sonucu Şube Yönetim Kurulu şu kişilerden oluştu: Kıyasettin Yasa, Haşim Karaman, Nazmi Yavuz, Meltem Yıldırım, Nurşen Korkmaz, Ergin Deniz ve Bülent Ergüldü.

Kurulda Sosyalist Kamu Emekçileri olarak Eğitim Sen genel kurullarına ilişkin hazırlanan *"Sendikalarda Dönüşüm İhtiyacı Ve Genel Kurullar Süreci, Mücadele Programı Taslağı Ve Önergeler"* başlıklı broşürün dağıtımını gerçekleştirdik.

Sosyalist Kamu Emekçileri / İzmir

Eğitim-Sen Manisa Şubesi Genel Kurulu

Eğitim Sen Manisa Şubesi Genel Kurulu 13 Mart 2011 Pazar günü saat 11'de Manisa Öğretmenevi'nde toplandı.

Saygı duruşu ve divan oluşumu sonrasında **Şube Başkanı Fatih Yoğurtçu** tarafından açılış konuşması yapıldı. Yoğurtçu konuşmasına, kamu emekçileri mücadelesinin tarihinden kesitler sunarak başladı. Genel kurulların mücadele açısından önemli zamanlar olduğunu vurgulayan Yoğurtçu, kurulların son üç yılın değerlendirilmesi üzerinden gelecek üç yılın planlandığı yerler olduğunu söyledi. Genel kurulların sadece yönetimlerin belirlendiği yerler olmadığının altını çizen Yoğurtçu, şube seçimlerinin delege usulü ile yapılmasının sıkıntılarına değinerek, delege sisteminin işyerlerinde rekabetçi bir anlayışın gelişmesine neden olduğuna vurgu yaptı. Okullara kurulacak sandıklarla, doğrudan seçim yapılmasının daha demokratik olacağını belirten Yoğurtçu, bunun rekabetçiliği ortadan kaldırabilecek bir çözüm olabileceğini söyledi. Sendikanın günübirlik eylem tarzını da eleştirerek rutin eylemlerin dışına çıkılması gerekliliğinin altını çizdi.

İşyerleri ile bağları olmayan bir örgütün büyüyemeyeceğine değinerek, Türkiye'de çalışan kesimin sadece % 6'sının örgütlü olduğunu, bu örgütlü kesimlerin de büyük oranda sarı sendikalara üye olduğunu söyleyen Yoğurtçu, sendikaların günden güne güç kaybettiğini belirtti. Çıkış noktası olarak da kapsamlı bir mücadele programının olması gerekliliğini belirterek, değişimin şart olduğunu söyledi. 29 Kasım, 15 Şubat, 1 Mayıs, 26 Mayıs gibi eylemlerin arttırılınası gerekliliğine vurgu yaptı. Ardından piramidin tepesindeki kavgalardan vazgeçilmesini önerdi ve kadrolu, sözleşmeli, taşeron ayrımı yapmadan tüm çalışanların ortak örgütlenmesi gerektiğini söyledi. Mevcut yasaların fiili olarak delinmesinin zamanının geldiğini vurgulayan Yoğurtçu, örnek olarak da Arap halklarının mücadelesini gösterdi. Ülkedeki neo-liberal saldırılara da değindi ve bu saldırılara dur demenin zamanının geldiğini söyledi. Yoğurtçu konuşmasını *"artık bayrağı başkalarına devretme vakti geldi"* diyerek sonlandırdı.

Şube başkanının konuşmasından sonra konukların isimleri okundu ve konuklara söz hakkı verildi. Konukların konuşmalarının ardından kurula ara verildi.

Aradan sonra çalışma, disiplin ve denetleme kurulu raporları okundu. Raporlar üzerine llk sözü Alaşehir temsilciliğinden bir delege aldı. Tek liste ile seçime gidilmesi için uğraş verdiklerini belirten delege bunu başaramadıklarını söyledi. Ayrıca bir önceki yönetimin ilçe temsilciliklerini gezmediğini, özellikle Alaşehir'e hiç gelmediklerini belirtti. Şube yönetim üyesi bir arkadaşın dershanede yöneticilik yapmasını da eleştiren delege bu konuda merkez yönetim kurulunu suçladı.

Raporlarla ilgili ikinci konuşmayı DSD temsilcisi **Remzi Şirin** yaptı. Kamu hareketinin sınıf mücadelesinden koptuğuna değinen Şirin, sermayeye karşı bütünlüklü bir mücadelenin eksikliğine değindi. Birleşik bir emek hareketinin, sınıfın parçalarını birleştirebileceğine değinen Şirin, *"KESK'in de böyle bir dönüşüme ihtiyacı var"* dedi. Yönetim organlarının sınıfa yabancılaşmasına değinen Şirin, üretenin yöneten olabileceği bir sendika yaratmanın asıl hedefleri olduğunu söyleyerek konuşmasını bitirdi.

Üçüncü konuşmayı Emek Hareketi'nden **Tarık Özkan** yaptı. Şube seçimlerinde birliktelik için oldukça fazla çalıştıklarını ama bunu başaramadıklarını söyleyen Özkan, *"iki senden üç benden pazarlıklarına girmeden bu işi başarmak isterdik"* dedi. Anayasa referandumunda "yetmez ama evet" tutumunu eleştirerek, KESK'in bu süreçte doğru bir tavır alamadığını söyledi. Arap ülkelerindeki ayaklanmalara da değinen Özkan, içine girdiğimiz süreçte emek örgütlerine büyük görev düştüğünü bu yüzden de seçime katılan delegelerin doğru tercih yapmak zorunda olduklarını söyledi. Ankara'da yapılan Torba Yasa eylemine şube yönetiminden dört kişinin katılmamasını eleştiren Özkan, *"biz gaz yerken bu arkadaşlar neredeydi?"* diye sordu. Son olarak tek liste ile seçime girme noktasında *"kimse kimseyi kandırmaya kalkmasın"* diyerek sözlerini bitirdi.

Bu eleştirilere ilk olarak yönetim kurulu üyesi ve Demokratik Emek Platformu(DEMEP)'ndan **Hamdullah Müftüoğlu** cevap verdi. Eleştirilere katılmadığını söyleyen Müftüoğlu, *"seçimlerden çok önce sendikalardaki tüm gruplara çağrı yaptık. Ortak bir liste ile seçime girmek istedik. Ama Emek Hareketi'nin temsilcisi toplantıda ideolojik bir tartışma yerine sayısal paylaşım üzerinden yaklaştı. Delege üstünlüğünün elinde olduğunu belirterek bir önceki seçimin intikamını alacağını söyledi. Diğer arkadaşın suçladığı dershanede çalışan şube yöneticisi benim. Ben*

namusumla çalıştım, namussuzluk yapmadım. Bunda ne var. Karşı liste Kürtleri dışarıda bırakmak için elinden geleni yaptı. Bu durumda halkların kardeşliğini savunmanızın bir anlamı yoktur." diyerek sözlerini bitirdi.

Daha sonra sözü Demokratik Emek Meclisi (DEM) temsilcisi **Fatih Yoğurtçu** aldı. Yoğurtçu, *"biz de bu örgütün tek liste ile girmesini canı gönülden istedik. Hem de Demokratik Emek Meclisi'nin dışarıda kalmasını kabul ederek yardımcı olmak da istedik. Ancak tüm görüşmelerde 'yetmez ama evet' söylemini karşımıza çıkardılar. Partinin aldığı tavırla bizim tavrımızı birleştirerek, referandumda 'hayır' dediğimizi bilerek birleşmenin önünü tıkadılar. Yıllar boyunca yaptığım mücadeleyi görmezden gelen karşı grup bana da kişisel saldırılarda bulundu. Benim eylemlere katılıp katılmadığımın çetelesini tutanlar zor günlerimde neredeydiler? Tüm bu eleştirilere rağmen bu seçimin birlik ve beraberliğimizi güçlendirmesi gerektiğini dileyerek sözlerime son veriyorum."* dedi.

Konuşmaların ardından raporlar oylandı ve aklandı. Ardından 10'a yakın önerge okunarak kabul edildi. Önergelerin oylanması sonrasında seçim gündemine geçildi. İki ayrı listenin yarıştığı seçimde, içinde bağımsız adayların da yer aldığı Sendikal Birlik, Demokratik Emek Meclisi ve Demokratik Emek Platformu ortak liste oluştururken, ikinci liste ise Devrimci Sendikal Dayanışma ve Emek Hareketi tarafından oluşturuldu.

Adayların belirlenmesi sonrasında aday konuşmalarına geçildi. İlk olarak **Nazif Uzun** konuştu. Konuşmasında KESK'i çatıya benzetti. *"Bu çatı delinmemeli"* diyerek birlik ve beraberlik vurgusu yaptı. Sendikal bağımsızlığı ve sınıf sendikacılığını savunduğunu söyleyerek sözlerini bitirdi.

İkinci konuşmayı **İsmail Şener** gerçekleştirdi. Genel kurulların siyasi hesaplaşmaya çevrilmemesi gerektiğini vurgulayan Şener, sendika ile siyaset ilişkisine değindi. Sendikaların partilerin güdümünde olmaması gerektiğini söyleyerek delege sistemini eleştirdi.

Üçüncü olarak **Mehmet Ramazan** konuştu. 2001 yılından itibaren KESK'in fiilî ve meşru mücadeleyi terk ettiğini belirtti. Sendikanın yapısal sorunlarının olduğunu söyleyen Ramazan, sahte sendika yasasının bizi yasaların içerisine hapsettiğini vurguladı. Yeni bir sendikal yapılanmaya ve mücadeleye ihtiyaç olduğunu belirten Ramazan, Eğitim Sen'in de yeniden yapılandırılması gerektiğini söyledi. Bürokratizmin panzehirinin de fiili-mücadele olduğunu söyledi ve kendisinin bu hedefe ulaşmak için aday olduğunu belirtti.

Daha sonra sözü **Melek Varol** aldı. Varol, *"gerçi salonda kimse kalmadı ama ben yine konuşmamı yapmak istiyorum"* diye konuşmasına başladı. Bir önceki yönetim kurulunda Kadın Sekreteri olarak oldukça yoğun çalıştığını belirtti ve seçilirse de yine aynı tempo ile çalışmaya devam edeceğini söyledi.

Cansız bir havanın hakim olduğu kurulda, delegelerin salonda yapılan konuşmalara ilgisiz oldukları ve yoğunluklu olarak salon dışında durdukları gözlendi.

Yapılan seçim sonucunda birinci listeden İsmail Şener, Melek Varol, Nazif Uzun; ikinci listeden ise Remzi Şirin, M. Tarık Özkan, İ. Tolga Bilgin ve Nazif Kılınç yönetim kuruluna seçildi.

Genel kurulda Sosyalist Kamu Emekçileri, Eğitim Sen genel kurullarına dönük olarak çıkartılan broşür ile *"KESK'te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin Temel Mücadele İlkeleri"* başlıklı broşürün dağıtımını yaptılar.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Manisa

Eğitim Sen İstanbul 5 Nolu Şube Temsilciler Kurulu toplantısı yapıldı

Eğitim Sen İstanbul 5 No'lu şubenin kuruluşundan bugüne 8., 4688 cenderesine girildikten sonra ise 4. Olağan Genel Kurulu'ndan sonra yapılan ilk Temsilciler Kurulu toplantısı 16.03.2011 Çarşamba günü "tanışma, bilgilendirme, genel kurul sürecinin değerlendirilmesi ve önümüzdeki döneme ilişkin öneriler" gündemiyle gerçekleştirildi.

Temsilciler Kurulu toplantısına başlangıçta yaklaşık 60 kişi katıldı. Toplantının sonlarına doğru bu sayı yarıya düştü. Toplantının 45 dakikası tanışma, bilgilendirme ve duyuruların yapılmasıyla tüketildi. Daha sonra genel kurul sürecinin değerlendirilmesi ve önümüzdeki döneme ilişkin öneriler sunulması için temsilcilere söz verildi. Yaklaşık 25 temsilci söz aldı.

Toplantıya katılan ve Emek Hareketi adına konuşan bir temsilci, genel kurul sürecinde yaşanan pazarlıklara değinerek Emek Hareketi'nin tasfiye edildiği bir süreç yaşandığını söyledi. Buna bağlı olarak da bundan sonraki süreçte bu türden toplantılara Emek Hareketi olarak gözlemci sıfatıyla katılacaklarını deklare ederek toplantıyı terk etti. Bu durum karşısında eski şube sekreteri, *"toplantının önünü açmak adına arkadaş toplantıyı terk etti. Keşke kalsaydı ama terk etti. Onun için onun bu konuşması üzerine takılıp kalmadan önümüze bakalım. Toplantının kilitlenmesine izin vermeyelim. Öte yandan bu arkadaşlarla bu tutumları üzerine bir görüşme talep ederek onları kazanmaya çalışalım"* yönlü bir konuşma yaptı. Ayrıca KESK ve Eğitim Sen'de bugün yaşanan sıkıntıların temelinde fiili, meşru ve militan mücadele hattından vazgeçilmiş olmasının yattığını belirtti. Bu bağlamda da hem KESK'in hem de Eğitim-Sen'in yeniden yapılanmaya ve bir devrimci dönüşüme ihtiyacı olduğunu, bunun için de öncelikle bir tüzük kurultayının yapılması gerektiğini dile getirdi.

Toplantı sırasında Örgütlenme Sekreteri Baki GÖKCE, "yeniden yapılanma ve dönüşüm" konulu bir konferans planladıklarını dile getirdi. Söz alan diğer konuşmacıların yaptığı bazı öneriler ise şunlardır: Temsilciler Kurulu karar organı Yönetim Kurulu ise yürütme organı olsun. İlçe temsilcilikleri kurulsun. 4B, 4C ve atanamayan öğretmenleri kapsayan bir komisyon kurulsun v.b.

Temsilcilerden son konuşmacı Aydın AĞLAMAZ, eski dönemin yürütmesine teşekkür ederek ve yeni dönemin yürütmesine başarılar dileyerek konuşmasına başladı. Konuşmasının devamında KESK'te, Eğitim-Sen'de ve bağlı şubelerinde yaşanan sıkıntıların yeni olmadığını ve bu sıkıntıların tek başına yönetsel sorunlardan kaynaklanmadığını -öyle olsa 3 yılda bir yöneticilerin değiştiğini, bir düzelme ve gelişme sağlanmadığını- yani aslında tıkanıklığın bir bütün olarak yapısal sorunlardan kaynaklandığını, bu yapısal sorunların da ancak öncelikle tüzük kurultayına gidilerek ve tüzüğün değiştirilmesiyle mümkün olabileceğini dile getirdi. Ağlamaz konuşmasını, *"kongremizde sunduğumuz ve oybirliği ile kabul edilen önergelerimiz, sendikamıza bağlı diğer şubelerin kongrelerinde de kabul edilmiştir. Bu bağlamda yapılması gereken diğer şubelerin genel kurul üst delegeleriyle diyaloğa geçip Eğitim Sen kongresinde önergelerin hayata geçmesi ve tüzük kurultayına gidilmesi yönünde şubelerden doğru bir basınç uygulanması gerektiğini söyledi ve toplantı salonundaki üst kurul delegelerine seslenerek kongrede sunduğumuz önergelerimizin arkasındayız ve takipçisiyiz"* diyerek sonlandırdı.

Eğitim Sen 5 No'lu Şube üyesi bir işyeri temsilcisi

Eğitim Sen Kayseri Şubesi'nde Temsilciler Kurulu toplantısı

Eğitim Sen Kayseri Şubesi, 09.04.2011 Cumartesi günü, *"geçmiş siyasal ve sendikal sürecin değerlendirilmesi, önümüzdeki siyasal ve sendikal sürecin değerlendirilmesi ve 1 Mayıs"* gündemleriyle genel kurul sonrası ilk Şube Temsilciler Kurulu toplantısını gerçekleştirdi.

Toplantı Şube Başkanı Sedat ÜNSAL'ın konuşması ile başladı. Ünsal konuşmasında geride bırakılan genel kurul sürecinin değerlendirmesini yaptı. Daha sonra AKP-Fethullah GÜLEN işbirliğine değinen Ünsal, Ergenekon davası, Ahmet ŞIK ve Nedim ŞENER tutuklamalarının AKP'ye yapılan her türlü muhalefetin tasfiyesine yönelik uygulamalar olduğunu söyledi.

Sonrasında 19 Aralık "hayata dönüş!" operasyonunun Türkiye'nin yüzkarası olduğunu söyleyerek "hesap sorulmalıdır" dedi. Dinci gerici parti AKP'nin, Fethullah GÜLEN'in "altın nesil" yetiştirilmesi projesini hayata geçirmeye çalıştığını, yaşanan sınav rezaletinin (KPSS-YGS) AKP-cemaat işbirliğinin göstergesi olduğunu söyledi ve buna karşı Pazar saat 13.00'da gençlerin de katılacağı bir basın açıklaması gerçekleştirileceği duyurusunu yaptı.

Diğer bir gündem maddesi olan 1 Mayıs'la ilgili olarak organize sanayide işyerleri önünde, işçilerin 1 Mayıs'a katılımını sağlamak amacıyla, üyelerle birlikte bildiri dağıtımının gerçekleştirileceğini söyledi.

Yine konuşmasına "En büyük sorunlardan biri işyeri ayaklarının, sendika temsiliyetinin yetersiz olduğu ve burada işyeri temsilcilerinin sendikal faaliyetlerin işyerlerinde gündemleştirilmesinin önemini vurguladı. Önümüzdeki hafta yapılacak olan işyeri gezilerinden bahsetti.

Önümüzdeki süreçte 17 Nisan Köy Enstitüleri ile ilgili yemek düzenleneceği ve Kayseri Pazarören Köy Enstitüsü'nün onarımı ve müze olmasıyla ilgili kampanya düzenleneceği bilgisini verdi.

4688 sayılı yasa tasarısında yapılmak istenen değişikliklerin yine işyerlerine konu edilmesi, değiştirilen 53 ve 93'üncü maddelerin birbiriyle çelişkili olduğunu, grev hakkı gaspı ve Eğitim Sen'e üye olma konusunda çekinceleri olan emekçilere herhangi bir sendikaya üye olmamaları durumda yetkili olan diğer gerici sendikalara dayanışma aidatı ödettirileceği anlatılmalı ve insanların Eğitim Sen'i tercih etmeleri sağlanmalı dedi. Yine güvencesiz çalışmayla ilgili imza kampanyası düzenleneceği ve toplanan imzaların 10 Mayıs günü postaneden yollanacağı duyurusunu yaparak sözü işyeri temsilcilerine bıraktı.

Yaklaşık 15 temsilci söz hakkı aldı. Konuşmalarda genellikle genel kurula dönük değerlendirme ve eleştiriler yer aldı. Konuşmalarda "geçtiğimiz genel kurul sürecinin Kayseri tarihinde yaşanan en anti-demokratik kurul süreci olduğu, delegelik seçimlerinin bunun örneği olduğu", "konuşmacılara ayrılan 3 dakikalık sürenin yetersiz olduğu", "sendikalardaki bürokratik yapılanmanın iyice yerleştiği", "genel kurul sürecinin programların üyelere anlatılması yerine koltuk paylaşımlarına ve delege pazarlıklarına sahne olduğu", "direnişçi ruhun giderek kaybedildiği" eleştirileri getirilerek, verilen önergelerin genel merkeze ulaştırılması ve bundan üyelerin haberdar edilmesi istendi. Emperyalist işgallere karşı protestoların yapılmasının dile getirildiği toplantıda, Memur Sen ve Kamu Sen'e 1 Mayıs kürsüsünde konuşma hakkı verilmemesi yaygın istekler arasında yer aldı.

Son olarak Sedat ÜNSAL yapılan eleştirilere yanıt vererek, *"oluşturulan komisyonlara herkes katılmalı, birlikte çalışmalıyız"* dedi.

Toplantıya yaklaşık 45 kişi katılım gösterdi.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Kayseri

BTS'den oturma eylemi

KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) üyeleri, Ankara'da TCDD Genel Müdürlüğü, diğer illerde de bölge müdürlükleri önünde gerçekleştirdikleri oturma eylemleriyle, kurumda son dönemde yapılan hukuksuz atamaları ve siyasi kadrolaşmayı protesto etti.

Ankara'da oturma eylemi

Ankara'da KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar'ın da katıldığı eylemde basın açıklamasını okuyan BTS Genel Başkanı Yavuz Demirkol, TCDD yönetiminin demiryolu güvenliğini hiçe sayan haksız ve adaletsiz atamalara devam ettiğini söyledi.

Kamu yönetimindeki atamaların kariyer ve liyakat dikkate alınarak yapılması gerektiğini vurgulayan Demirkol, *''Son dönemde atamalarda aranan özellik ise siyasal yandaşlık ve AKP'ye yakın sendika üyeliği gibi kamu yönetiminde olmaması gereken özellikler''* diye konuştu.

TCDD'nin bir şirket olmadığını, kurum bürokratlarının ise şirket yöneticisi olmadığını dile getiren Demirkol, *''Sendikasının genel kurulunda seçim kaybeden bir sendika başkanının önceki ünvanı olan büro şefliğinden, Eğitim ve Öğretim Dairesi Başkan Yardımcılığına atamada sakınca görmeyen TCDD yönetimi yeni kurulan Trafik Dairesinin yapılanmasındaki uygulamaları keyfiliğin ve hukuk tanımazlığın somut göstergesidir''* dedi.

Haksız olduğuna inandığı bazı atamalara yönelik de örnekler veren Demirkol, bu atamaların sona ermesi talebini dile getirdi.

KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar ise hükümetin adalete sığmayan uygulamalarının devam ettiğini söyledi.

Atamalarda liyakat ve kariyere önem verilmesi gerektiğini belirten Çınar, *''TCDD yönetimini çalışanlara mobbing yapmaktan vazgeçmeye davet ediyoruz''* diye konuştu.

Konuşmaların ardından genel müdürlük binası önünde oturma eylemi gerçekleştirildi.

İzmir'de oturma eylemi

BTS İzmir Şube üyeleri TCDD 3. Bölge Müdürlüğü önünde oturma eylemi gerçekleştirdi. *"Direne direne kazanacağız / BTS İzmir Şube"* pankartının yanısıra KESK ve BTS flamalarının açıldığı eylemde *"Dikkat kaza geliyorum diyor", "Atamalar hukuki, kazalar takdiri ilahi değildir", "TCDD babanızın çiftliği değildir", "Siyasi kadrolaşmaya son"* yazılı dövizler taşındı. Basın metnini BTS Şube Sekreteri Tufan Ergüneş okudu. Açıklamada, AKP'nin 9 yıllık iktidarı boyunca siyasal kadrolaşma çalışmaları hız kesmeden sürdürdüğü bunun son örneğinin de demiryollarında yaptığı atamalarla olduğu söylendi.

Açıklamada hukuksuz atamalara ve siyasi kadrolaşma şu sözlerle ifade edildi: *"Sendikasının genel kurulunda seçim kaybeden bir sendika başkanını önceki Ünvanı olan büro şefliğinden eğitim ve öğretim dairesi başkan yardımcılığına atamada sakınca görmeyen TCDD yönetiminin yeni kurulan trafik dairesinin yapılanmasındaki uygulamaları keyfiliğin ve hukuk tanımazlığın somut göstergeleridir. Trafik dairesi başkanlığına, Ulaştırma Memur-Sen Genel Başkanını atayan TCDD yönetimi tarafından bu dairenin taşra teşkilatının da aynı mantıkla oluşturulması demiryolu güvenliği açısından kaygılarımızı kamuoyu ile paylaşma zorunluluğunu ortaya çıkarmıştır"*

Eylemde *"İş, ekmek yoksa barışta yok!", "Direne direne kazanacağız!", "Hukuksuz terfiler geri alınsın!", "Genel müdür şaşırma, sabrımızı taşırma!", "Yandaş sendika olmayacağız!", "Yaşasın sendikal mücadelemiz!"* sloganları atıldı.

Güvencesizlige karşı 3 Nisan mitingi

Güvencesiz çalışmaya karşı DİSK, Türk-İş ve KESK'e bağlı çeşitli sendikalarla TTB'nin ortak olarak 3 Nisan günü Ankara Kolej Meydanı'nda gerçekleştirdikleri mitinge 3 bin kişi katıldı.

Mitinge katılan işçi ve emekçiler, saat 11.00'de Dikimevi'nde toplanmaya başladı. En önde, *"Sözleşmeli, 4/B, 4/C, ücretli, taşeron, 50/D'ye hayır"* dövizlerinin arkasında mitingi örgütleyen sendikaların imzalarının yer aldığı ***"Güvenli gelecek, birleşik mücadele"*** ortak pankartı açıldı.

Ortak pankartın arkasında Birleşik Metal-İş Sendikası yer aldı. İşten atılan Casper işçileri, Schineder işçileri pankartlarıyla mitingde yer alırken ayrıca Ankara'da örgütlü 2 fabrikanın işçileri ve Mahle Mopisan işçileri de mitinge katıldılar.

Birleşik Metal'in arkasında Dev Sağlık-İş üyesi işçiler, **"İnsan haleyle çalıştırılmaz, sağlıkta taşeron olmaz"** pankartıyla yürüdüler. Mitingin en kitlesel kortejini oluşturan Dev Sağlık-İş, coşkusuyla da dikkat çekti.

DİSK'e bağlı Sosyal iş Sendikası'nda ise **"Taşeronu ezeceğiz"** şiarı öne çıktı. Selçuk Üniversitesi çalışanlarının yanısıra Çankaya Belediyesi Belde AŞ çalışanları **"Sendika hakkımız engellenemez"** pankartıyla mitingde yerlerini aldılar.

Nakliyat-İş Konya Şubesi, Genç-Sen, ATO, Enerji-Sen, Emekli-Sen de mitinge katıldı.

Türk-İş'e bağlı sendikalardan Belediye-İş Sendikası, **"Güvenceli iş, insanca yaşam"** pankartıyla mitinge katıldı. TÜMTİS Ankara Şubesi, kitlesel ve coşkulu kortejiyle dikkat çekti. Hava-İş Sendikası ise mitinge Ankara Şube pankartıyla katıldı. İşten atılan Hava-İş üyesi Sabiha Gökçen işçileri de pankartlarıyla alanda yerini aldı. Tez Koop-İş ve Tek Gıda-İş de mitinge katılım sağladı.

KESK'e bağlı sendikaların mitinge katılımı ise oldukça sınırlıydı. SES Bolu, Düzce, Niğde ve Ankara şubelerinin yanısıra, KESK Ankara Şubeler Platformu mitinge katıldı.

Direnişte olan DESA ve Kampana Deri işçilerinin de içinde yer aldığı Deri iş Sendikası korteji, kitleselliği ve canlılığıyla göze çarptı.

Direnişlerini sürdüren Ontex ve PTT işçileri de mitinge katılım sağladılar.

TMMOB üyesi teknik elemanlar ise mitinge Ankara İKK pankartı arkasında katıldılar. Yerel kurultaya hazırlanan işsiz ve ücretli teknik elemanlar kendi taleplerini içeren dövizler taşıdılar.

Güvencesizliğe karşı mücadele çağrısı

Miting alanına gelinmesiyle birlikte yapılan açılış konuşmasının ardından ilk sözü Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu aldı. Çerkezoğlu, güvencesiz çalışmaya karşı mücadelenin yükseltilmesinin önenime ilişkin bir konuşma yaptı. İşçilerin AKP'ye güveni olmadığını belirtti.

Hava-İş Genel Başkanı Atilay Ayçin ise sınıfa yönelik kapsamlı saldırıları sıraladı. Ülkenin AKP cumhuriyetine döndüğünü söyledi. İşçilere 12 Haziran'da AKP'den hesap sorma çağrısında bulundu.

SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun da sağlık emekçilerinin greve hazırlandığını belirtti. Konuşmaların ardından Dev Sağlık-İş ve Birleşik Metal üyesi işçiler mitingi örgütleyen bileşenler adına ortak metni okudular.

Müzik dinletisinin ardından miting sona erdi.

KESK'ten 'kararname' protestoları

KESK'e bağlı sendikalar, TBMM Genel Kurulu'nda kabul edilen ve hükümete Kanun Hükmünde Kararname (KHK) çıkarma yetkisi veren düzenlemeyi 6 Nisan'da gerçekleştirilen eylemlerle protesto etti.

İzmir'de yürüyüş

KESK İzmir Şubeler Platformu saat 18.30'da Konak YKM önünde toplanan kamu emekçileri "KESK İzmir Şubeler Platformu" yazılı pankartı açarak yürüyüşe geçtiler. Eylem süresince, *"Sözleşmeli köle olmayacağız!", "AKP yasanı al başına çal!", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek!", "AKP şifreni biz çözeceğiz!", "Hak verilmez alınır zafer sokakta kazanılır!"* sloganları atıldı.

Yürüyüş İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne dek sürdü. Burada basın açıklamasını Eğitim Sen 1 Nolu Şube Başkanı ve KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Abdullah Tunalı okudu. AKP hükümetinin sermayenin çıkarları için kamu emekçilerine sürekli saldırdığını vurgulayan Tunalı, AKP hükümetinin istediği KHK'yi çıkarmasına imkan tanıyan yasayı çıkardığı belirtti.

Tunalı basın açıklamasını KHK'ye karşı mücadele çağrısında bulunarak bitirdi.

Ankara'da açıklama

TBMM Dikmen kapısı önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında KESK Ankara Şubeler Platformu adına söz alan Dönem Sözcüsü İbrahim Kara, hükümetin amacının kamu yönetimi temel kanunu tamamlamak olduğunu vurgulayarak; *"2003 yılında ilan ettiği 'Acil Eylem Planında' Kamu Yönetimi Temel Kanununu ve Kamu Personel Rejimi ile temel aldığı; kamu hizmetlerini özelleştirme, emekçilerin istihdam koşullarının esnekleştirilmesi ve güvencesizleştirilmesi politikalarından bugüne kadar kanunlaştıramadıklarını tamamlamayı planlayan AKP iktidarı, seçim öncesi ani bir atakla kendini 'süper yetkili' kılmak istemektedir"* dedi.

KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar ise, "torba yasa" düzenlemelerinin iş güvencesini ortadan kaldırdığını, istihdamın yapısını daha esnek, kuralsız ve güvencesiz hale getirdiğini hatırlatarak; *"Bunlar yetmezmiş gibi, hükümet şimdi de kamu personel sisteminde değişiklikler yapabilmesinin önünü açan uygulamaların da içinde yer aldığı kimi yasal düzenlemeler için yasama organını, sendikaları, meslek örgütlerini devre dışı bırakılarak kanun hükmünde kararname (KHK) çıkarma yetkisi almıştır"* dedi.

Çınar, emek ve demokrasi güçlerinin hükümetin bu saldırılarına 1 Mayıs alanlarında yanıt vereceğini belirtti.

Eğitim-Sen Gebze Şubesi'nde Hüseyin Cebe anıldı

Eğitim-Sen Gebze Şubesi, Gebze Süreyya Yalçın İlköğretim Okulu'nda sınıf öğretmenliği yaparken 2 Nisan 2007'de provokasyon sonucu öldürülen sendika üyesi Hüseyin CEBE için, 2 Nisan Cumartesi saat 18.00'da bir anma gerçekleştirdi.

Anma Hüseyin CEBE ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşu ve sinevizyon gösterimi ile başladı. Ardından Hüseyin CEBE'nin yaşamı özetlenerek mücadeleci kimliğinden bahsedildi. Saldırı, olaya tanık olan bir eğitim emekçisi tarafından aktarıldı. *"CEBE'yi katleden öğretmenin psikolojik tedavi görmesine rağmen okul ideresi tarafından ısrarla görevde tutulduğu, CEBE'nin oruç tutmaması, Kürt ve yursever olması ve Eğitim-Sen üyesi olmasına kadar bir dizi sebepten tehditlere maruz kaldığı ve okul idaresinin bu yaşananlara göz yummasının planlı bir saldırının işareti olduğu"* söylendi. Ayrıca *"CEBE'yi katleden 37 yıllık öğretmenin adli tıp raporu ile akıl sağlığının yerinde olmaması nedeniyle serbest bırakılmasının, hem yaşanan saldırı hem de eğitim açısından bir skandal olduğu"* dile getirildi.

Anma CEBE'nin bir öğrencisi tarafından okunan şiir ve müzik dinletisinin ardından sona erdi. Etkinliğe yakalşık 30 eğitim emekçisi katıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Gebze

Kamu Emekçileri Bülteni 39 * Fiyatı: 25 YKr * Nisan 2011 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * Yayın türü: Yerel, süreli, ayda bir Türkçe * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk No:5/3 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92